

فصل اول

کلیات

۱-۱: مقدمه و بیان مسئله

کشف اشعه ایکس توسط رونتگن در سال ۱۸۹۵ وامکان استفاده از آن در علوم پزشکی و رشته های وابسته به آن نه تنها راه جدیدی را در تشخیص و درمان بیماریها به بشریت عرضه نمود. بلکه در چندین سالی که از کشف آن می‌گذرد با چنان سرعتی پیشرفت کرده که مقام مناسب خود را در طب نوین کسب نموده است. گرچه دو هفته پس از اعلام کشف اشعه ایکس، استفاده از آن در دندانپزشکی شروع شد ولی استفاده رایج از اشعه ایکس در دندانپزشکی به حدود دو دهه پس از کشف آن بر می‌گردد، بطوریکه امروزه استفاده از دستگاه مولد اشعه ایکس جزء لاینفک هر مطب یا مراکز دندانپزشکی می‌باشد و در حال حاضر پرتونگاری به چشم سوم دندانپزشک موصوف شده است. در اوایل قرن بیستم اثرات مضر پرتوهای یونساز مشخص شد و از آن زمان جامعه پزشکی بر آن شد تا با برقراری استانداردها و محدود کردن پرتودهی به بیماران و کارکنان و انتخاب روشهای مناسب و آشنایی با دستگاهها تا آنجا که امکان دارد از اثرات مضر اشعه ایکس جلوگیری کند.

طبق قانون استاندارد جهانی (قانون ALARA) در هر پرتونگاری بایستی تابش اشعه را تا حد ممکن کاهش داد. بعلا آنکه دندانپزشکان بطور روزمره از رادیوگرافی در حرفه خود استفاده میکنند آگاهی آنها از اصول بهداشت اشعه و رعایت این اصول میتواند به میزان قابل توجهی از دریافت اشعه توسط افراد جامعه بکاهد. (۱)

یکی از اولویت های پژوهشی در این زمینه پاسخ به این سوال است که واقعا آگاهی و نگرش و عملکرد دندانپزشکان در مورد رعایت استاندارد بهداشت اشعه به چه میزان است. چون در ایران تحقیق جامعی در این زمینه انجام نشده بود و عمده تحقیقات بصورت محدود در یک منطقه خاص انجام پذیرفته بود(۲).

لذا تصمیم گرفته شد که از دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سالیانه دندانپزشکان سراسر ایران بعنوان نمونه آماری نمایانگر کل دندانپزشکان ایران استفاده شود و آگاهی و نگرش و عملکرد دندانپزشکان در مورد رعایت استاندارد بهداشت اشعه در آنها سنجیده شود.

۱-۲: امواج الکترومغناطیسی و ماهیت اشعه ایکس:

امواج الکترومغناطیسی بصورت انتقال انرژی در فضا، در اثر ترکیب دو میدان الکتریکی و مغناطیسی متناوب عمود بر هم، می‌باشد. سرعت این امواج برابر با سرعت نور بوده و طیف آن، که از امواج با طول موج کوتاه تا طول موج بلند تقسیم می‌شود عبارتند از: اشعه گاما، امواج ماوراء بنفش، نور مرئی، اشعه مادون قرمز و امواج رادیویی. اشعه ایکس قسمتی از امواج الکترومغناطیسی با طول موجی بین 10^{-4} تا 10^{-10} آنگستروم می‌باشد و از ذراتی بنام فوتون که دارای انرژی معینی بنام کوانتوم هستند تشکیل شده است و انرژی هر فوتون که سرعتی معادل سرعت نور را دارد با فرمول $E = f \times h$ حاصل می‌شود که در این فرمول، f فرکانس فوتون و h عدد ثابت پلانک و برابر 6.626×10^{-34} J/s می‌باشد و اشعه ایکس مورد استفاده در دندانپزشکی دارای طول موجی برابر ۱ تا 0.1 آنگستروم می‌باشد. (۳)

۱-۳: خصوصیات اشعه ایکس:

- اشعه X در خط مستقیم و با سرعت نور حرکت می‌کند.
- اشعه X نامرئی و بدون وزن می‌باشد.
- طول موج کوتاه آن باعث می‌شود که در بسیاری از اجسام که نور معمولی از آنها عبور نمی‌کند، نفوذ نماید.
- تابش این اشعه به ماده باعث یونیزه شدن بعضی از مولکولها و اتمهای آن می‌شود.
- با تابش اشعه X به بعضی از مواد پدیده فلورسانس در آنها ایجاد می‌شود (۴).

۱-۴: دستگاه مولد اشعه ایکس:

دستگاه رادیوگرافی دندانپزشکی از دو قسمت «صفحه کنترل» و «سرتیوب» تشکیل شده است. در روی صفحه کنترل، کلید قطع و وصل، زمان سنج و دستگاه تنظیم کننده آمپراژ قرار دارد. لوله مولد اشعه ایکس در داخل «سرتیوب» قرار دارد و از دو قسمت اصلی تشکیل شده است:

کاتد: دارای فیلامانی است که منبع تولید الکترون به حساب می‌آید.

آند (صفحه هدف): سطحی است که الکترونهای سریع السیر از کاتد به آن برخورد می‌نمایند.

مجموعه کاتد و آند در یک لوله خالی از هوا و با فشار داخلی 10^{-10} اتمسفر قرار گرفته اند. جنس این لوله از شیشه حرارت داده شده، شیشه و سرامیک و یا فلز می‌باشد و لوله مذکور به یک جریان با ولتاژ 55-70 kvp متصل می‌باشد. (۵، ۶)

۱-۵: فاکتورهای کنترل کننده اشعه ایکس:

دلیل شرح مفصل فاکتورهای کنترل کننده اشعه این است که فاکتورها رابطه نزدیکی با حفاظت بیمار دارد. کیفیت و کمیت اشعه ایکس تولید شده در لوله های مولد، می‌تواند توسط فاکتورهای مختلفی تغییر کند. تعدادی از این عوامل مربوط به لوله مولد اشعه ایکس بوده و برخی در ارتباط با استفاده از فیلتراسیون، کلیماسیون و تنظیم فاصله بیمار تا منبع مولد می‌باشد ولتاژ تیوب، جریان تیوب و زمان تابش اشعه را می‌توان قبل از تولید اشعه ایکس کنترل کرد (۷).

۱-۶: تغییر ولتاژ:

با تغییر ولتاژ دوسر لوله مولد، کیفیت اشعه ایکس تغییر می‌کند. هرگاه ولتاژ افزایش یابد، سرعت حرکت الکترونها از کاتد به آند زیادتر شده و انرژی اشعه ایکس تولید شده بیشتر می‌گردد (طول موج کوتاهتر می‌شود) در نتیجه چون

اشعه ایکس حاصله دارای انرژی بیشتری می‌باشد، قابلیت نفوذش در اجسام افزایش خواهد یافت اگر ولتاژ دو سر لوله مولد اشعه ایکس کاهش یابد، انرژی و قدرت نفوذ فوتونهای X تولید شده کمتر خواهد شد و قدرت نفوذ در بافت‌های سخت تر و گذشتن از آنها و اثر بر روی فیلم رادیوگرافی را نخواهند داشت (۷۰)

۷-۱: مدت زمان تابش اشعه:

در صورتیکه شدت جریان فیلامان و ولتاژ دو سر لوله مولد اشعه X ثابت در نظر گرفته بشود، با افزایش زمان تابش، تعداد فوتونهای اشعه X حاصله بیشتر خواهد شد ولی انرژی فوتونها تغییر نخواهد کرد، یعنی تغییر زمان تابش، تنها کمیت اشعه X (تعداد فوتونهای X تولید شده) را تغییر خواهد داد برای مثال اگر تحت شرایط بالا، مدت زمان تابش ۲ برابر شود، تعداد فوتونها نیز ۲ برابر می‌شود. (۵)

۸-۱: شدت جریان:

از نظر تئوری، ارتباط نزدیکی بین شدت جریان لوله و کمیت اشعه X وجود خواهد داشت یعنی با ۲ برابر کردن شدت جریان، باید تعداد فوتونهای تولید شده نیز ۲ برابر گردد. کمیت اشعه X (تعداد فوتونها) ارتباط مستقیمی با شدت جریان و همینطور زمان تابش خواهد داشت. به همین دلیل کمیت با تعداد فوتونهای حاصل از هر بار تابش دستگاه براساس میلی آمپر ثانیه (mAs) محاسبه می‌شود. برای مثال دستگاهی که شدت جریان ۱۰ میلی آمپر و مدت زمان تابش آن یک ثانیه می‌باشد با دستگاهی که شدت جریان ۲۰ میلی آمپری و زمان ۵ ثانیه است، دارای تعداد فوتونهای یکسانی می‌باشد. باید توجه داشت که در عمل و در برخی از دستگاههای رادیوگرافی دندانپزشکی کمیت در دو حالت فوق یکسان نخواهد بود. (۷۳)

۱-۹: فیلتراسیون :

طیف اشعه X تولید شده دارای فوتونهایی با انرژی متفاوت می باشد ولی تنها فوتونهایی که انرژی کافی برای نفوذ در ساختمانهای آناتومیک را داشته باشند، برای تشخیص مفید می باشند. فوتونهایی که انرژی کافی ندارند (طول موج بلند دارند) به دلیل نفوذ کم در بافتها، تصاویر دقیقی بر روی فیلم رادیوگرافی ثبت نکرده و لذا می بایست قبل از رسیدن به بیمار، جهت حفظ ایمنی مشخص و جلوگیری از ضایعات مهم، حذف شوند. به عمل فوق که بوسیله قرار دادن یک فیلتر آلومینیومی بر سر راه اشعه انجام می گیرد، فیلتراسیون اشعه می گویند. با عمل فیلتراسیون فوتونهای با انرژی کم حذف شده ولی تغییری در فوتونهایی که دارای انرژی و قدرت نفوذ کافی می باشند، داده نمی شود. فیلتراسیون، به وسیله صافی های ذاتی (inherent filters) نیز انجام می شود این عمل بوسیله عبور از اشعه از دیوار شیشه ای و پنجره لوله مولد و لایه روغنی که در اطراف لوله دستگاه قرار گرفته است، انجام می شود. مقدار این فیلتراسیون بسیار کم بوده و بر حسب آلومینیوم محاسبه می گردد. مقدار این فیلتراسیون برابر ۰/۵ تا ۲ میلی متر آلومینیوم است. مجموعه فیلتراسیون ذاتی و فیلتراسیون با صفحات آلومینیومی تحت عنوان « فیلتراسیون کلی » خوانده می شود. فیلتراسیون کلی لازم برای دستگاههایی که حداکثر ولتاژ آن به ۷۰ کیلووات می رسد، برابر با ۱/۵ میلی متر آلومینیوم بوده و در دستگاههایی که ولتاژ آنها بیشتر از ۷۰ کیلو ولت باشد، برابر ۲/۵ میلی متر آلومینیوم است. (۷ و ۳)

۱-۱۰: کلیماسیون:

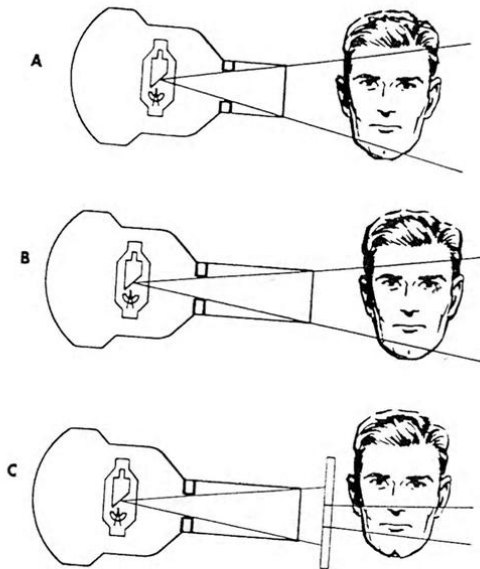
اگر پرتوهای X به طور مستقیم به بیمار برخورد نمایند، تنها ۱۰٪ آنها به عنوان پرتوهای مفید و تشخیصی بوده و ۹۰٪ آنها به وسیله بافتهای شخص جذب خواهند شد. بسیاری از پرتوهای جذب شده، در مسیرهای مختلف پراکنده شده و می توانند با اثر بر روی فیلم، باعث مات شدن تصویر گردند. برای جلوگیری از این مسئله از کلیماسیون استفاده می شود.

کلیماسیون وسیله ای است که با جذب کردن اشعه های پراکنده، اشعه X خروجی از سرلوله مولد را بصورت دسته‌های استوانه ای شکل می‌دهد. کلیماسیون اندازه پرتوهای X را کاهش داده و در نتیجه با کاهش مقدار تابش اشعه به بیمار احتمال پراکنده شدن اشعه را کمتر و وضوح فیلم را افزایش می‌دهد. در دندانپزشکی کلیماتورهای دیافراگمی، استوانه ای و مستطیلی کاربرد دارند. کلیماتور مستطیلی شکل، دسته پرتوها را به مقدار بیشتری در قیاس با کلیماتورهای استوانه ای محدود می کند که معمولاً فقط اندکی بزرگتر از سطح فیلم است. (۸۷)

در استاندارد، فاصله نقطه کانونی تا فیلم (FSFD) برای استفاده رادیوگرافی داخل دهانی یکی 20 cm و دیگری 40 cm می‌باشد FSFD همان طول کلیماتور است. آئین نامه فدرال می‌گوید که فاصله منبع تابش تا پوست نباید از 18 cm کمتر باشد و قطر محل تابش اشعه نباید از 7 cm بیشتر باشد که هر دو فاصله فوق با این قانون تطابق دارد و انتخاب FSFD مناسب بر این اساس است. بنابراین هرچه طول کلیماتور بلندتر باشد، نه تنها سبب کاهش دوز تیروئید می‌شود، بلکه سبب ۳۲ درصد کاهش در حجم بافت آکسپوز شده می‌شود و علت آن است که در فاصله بیشتر، اشعه کمتر متباعد می‌شود. (۷) بعلاوه هرچه طول کلیماتور بلندتر باشد سبب کوچکی اندازه نقطه کانونی شده، بنابراین سبب افزایش قدرت تفکیک رادیوگرافی می‌شود.

۱-۱۱: رادیوبیولوژی:

رادیو بیولوژی علم بررسی اثرات پرتوهای یونیزه بر سیستم‌های حیاتی بدن می‌باشد. برای این منظور باید ساختمان سیستم‌های بیولوژیک و تاثیر پرتوهای یونیزه بر چرخه حیات آنها را بررسی نمود. اولین واکنش بین اشعه یونیزان و ماده در سطح الکترونی و در 10^{-13} ثانیه بعد از تماس با اشعه اتفاق می‌افتد. این اثرات باعث تغییراتی در مولکول‌های بیولوژیک در ثانیه‌ها و ساعت‌های بعدی خواهد شد و سپس این تغییرات ممکن است در نسل‌های آینده هم ادامه یابد. فعالیت‌های ابتدای تابش بر سیستم‌های زنده تحت اثرات مستقیم و غیرمستقیم اتفاق می‌افتد.

(شکل ۳-۲)

شکل ۳-۲ اثر طول کولیماتور و نوع آن بر حجم بافت مورد تابش A حجم بافت بیشتری مورد تابش قرار می‌گیرد. B با افزایش طول کولیماتور تباعد پرتو کمتر می‌شود. C فیلم نگهدار با کولیماتور مستطیلی بین کولیماتور استوانه‌ای و صورت بیمار مانند کولیماتور مستطیلی عمل می‌کند و باعث کاهش تباعد پرتو و کاهش حجم بافت مورد تابش بیمار می‌شود.

۱-۱۲: اثرات مستقیم اشعه:

تغییر مستقیم مولکولهای بیولوژیک با اشعه یونیزان شامل ۳ مرحله است:

- جذب انرژی توسط بافت
- انتقال انرژی بین مولکولهای ناپایدار حد واسط
- تولید مولکولهای پایدار صدمه خورده که تقریباً $\frac{1}{3}$ اثرات تابشی ناشی از اثرات مستقیم اشعه است. (۷)

۱-۱۳: اثرات غیر مستقیم:

فوتون ممکن است توسط آب در یک سیستم زنده جذب شود و مولکولهای آب را یونیزه کند. اینیونها رادیکالهای آزاد را می‌سازند که رادیکالهای آزاد هم باعث تداخل عمل و ایجاد تغییرات در مولکولهای بیولوژیک می‌شود. این سری واکنشها که توسط مولکولهای آب هدایت می‌شوند جزء اثرات غیر مستقیم اشعه می‌باشد. (۷)

۱-۱۴: حساسیت پرتوی:

بطور کلی سلولهای مختلف در انواع ارگانها، دارای حساسیت و عکس العمل متفاوتی در برابر اشعه می‌باشند. این خاصیت را حساسیت پرتوی سلول می‌گویند. حساسیت پرتوی بافتها با قابلیت تقسیم آنها نسبت مستقیم و با قدرت تمایز آنها نسبت معکوس دارد. این حالت استثنایی دارد مثل لنفوسیتها و اووسیت ها با آنکه سلولهای تمایز یافته ای هستند و تقسیم نیز نمی‌شوند اما حساسیت پرتوی بالایی دارند.

۱-۱۵: تابش اشعه به اعضاء حیاتی:

اعضای حیاتی بدن در رادیوگرافی دندانپزشکی بدلیل حساسیت زیاد آنها به اشعه بسیار مورد توجه می‌باشند و تابش اشعه به این اعضا ممکن است به صورت اشعه اصلی یا ثانویه (منتشر) و یا هر دو باشد که بستگی به انرژی و اشعه بکار رفته شده و مقدار اشعه تابیده شده و وسعت میزان تابش دارد. به هر حال تابش اشعه به هر یک از نسوج بدن دارای خطرات مختلفی است. (۷)

حساسیت سلولها به اشعه متفاوت است. بنابراین بافتها و ارگانهای مختلف نیز حساسیتشان به اشعه متفاوت خواهد بود. ارگانهایی که به تابش اشعه حساسند شامل بافت لنفوئید، مغز استخوان، دستگاه تناسلی مثل بیضه و تخمدانها می‌باشند. تابش مداوم اشعه به بافتها یا ارگانها ممکن است باعث تغییرات مورفولوژی یا فانکشنال

شود. بسیاری از دوزهای پایین ممکن است باعث تغییرات بدخیمی یا مرگ تعدادی از سلولها شود اما ممکن است در فعالیت کلی بافتها بی تاثیر باشد.

همانطوریکه می دانیم تمام اشعه های یون ساز، مضرو زیان بخش هستند که این می تواند فرمان خط مشی حفاظت در برابر اشعه یونساز باشد. تاثیرات مضراشعه به دو دسته طبقه بندی شده، بنام تاثیرات بدنی (Somatic effects) که دارای علائم کلینیکی می باشد که میزان این ضایعات به چندین فاکتور وابسته است.

- دوز جذب: که بستگی به میزان جذب انرژی در هر گرم ماده دارد.
 - نوع اشعه تابانده: بعضی از پرتوهای یونساز در تولید ضایعات اهمیت خاصی دارد.
 - توزیع دوز اشعه: میزان ناحیه ای از بدن که تحت تابش قرار می گیرد.
 - توزیع زمانی اشعه
 - قسمتهای بخصوصی از بدن که مورد تابش قرار می گیرند.
- آن دسته از تاثیرات که باعث صدمه به سلولهای تناسلی می شود اثرات ژنتیکی (Genetic effects) نامیده می شود. معمولاً تاثیرات ژنتیکی اشعه هولناکتر از تاثیرات سوماتیکی است زیرا که آنها نمی توانند خودشان را برای چندین سال آشکار سازند. (۷۵)

اثرات سوماتیک به دو گروه زودرس یا کوتاه مدت و دراز مدت تقسیم می شوند. برای ایجاد اثرات سوماتیک، اشعه باید از یک حداقل یا آستانه ای تجاوز کند که به آن پدیده آستانه دار یا (Non Stochastic) می گویند. البته اگر مقادیر زیر آستانه به طور مرتب تکرار شوند می توانند تغییرات سوماتیک ایجاد کنند. به عکس برای تغییرات ژنتیکی هیچ آستانه ای لازم نیست و هر مقدار تابش می تواند سبب بروز تغییرات ژنتیکی گردد که آثار احتمالی یا (Stochastic effects) می نامند. پس بنابراین تابش به اندامهای تناسلی ممکن است باعث ایجاد جهش بعلت تغییر احتمالی در ژن و یا کروموزوم آن اندام شود. و صدمه به DNA در اسپرم و یا سلول تخم برساند، در نتیجه باعث ایجاد آبنورمالی های مادر زادی گردد. (۷۳)

۱-۱۶: تاثیرات کوتاه مدت اشعه با دوز زیاد و متوسط:

اثرات کوتاه مدت تشعشع روی هر بافت بطور اولیه با حساسیت پارتیشمال آن بافت مشخص می‌شود. هنگامیکه بافتهایی که متداوماً در حال تقسیم هستند مثل مغز استخوان تحت تابش با روزهایی متوسط قرار می‌گیرند، سلول‌ها به طور ابتدایی توسط جلوگیری موقت یا دائم از میتوز از بین می‌روند. وسعت نابودی سلول وابسته به آسیب سلول‌های Stemcells است و وابسته به نسبت تکثیر جمعیت دارد. تاثیر تشعشع در چنین بافتهایی نسبتاً به سرعت ظاهر می‌شود چراکه سلول‌های نهایی در این سری از سلول‌ها کاهش می‌یابند. بافتهایی که از سلول‌های تشکیل شده اند که به ندرت یا اصلاً تقسیم نمی‌شوند مثل عضلات در کوتاه مدت اصلاً یا حداکثر کمی هیپوپلازی را نشان می‌دهند. (۷)

۱-۱۷: تاثیرات بلند مدت اشعه با دوز متوسط و زیاد:

اثرات بلند مدت تشعشع با دوز زیاد بر روی بافت‌ها و ارگانها بطور اولیه وابسته به میزان آسیب وارده، به عروق کوچک است. حساسیت نسبی به اشعه در عروق ظریف و بافت همبند مابین سلول‌های دیفرانسیه در بین میتوز و سلول‌های آخر میتوزی بازگشتی می‌باشد. اثرات تشعشع روی کاپیلرها عبارت از تورم، از بین رفتن و نکروز است. این تغییرات و التهاب بعدی آن ناشی از محصولات تحریک کننده است که از پارانثیم دژنره شده آزاد می‌گردد که خود باعث افزایش نفوذ پذیری عروق ظریف و کاپیلرها می‌شود. این تغییرات همچنین باعث پیشرفت تدریجی پیشرونده فیبروز در عروق می‌گردد، در نتیجه آن اسکار بافت فیبروزه را در اطراف عروق خواهیم داشت که باعث تنگی زود هنگام و احتمالاً انسداد لومن عروق می‌گردد. این مسئله از انتقال اکسیژن، مواد غذایی و محصولات زائد جلوگیری می‌کند. مرگ سلول‌های آخر میتوزی چه از نوع ثابت و یا بازگشتی بعد از تابش متوسط اشعه بیشتر بطور ثانویه در اثر همین تغییرات عروقی ایجاد می‌گردد. نتیجه خالص مشاهده شده همانا فیبرو آتروفی پیشرونده در بافت اشعه دیده است. این مسئله در هر دو بافتهایی که از سلول‌های مقاوم و یا حساس به اشعه تشکیل شده اند صادق است. چنین تغییرات آتروفیکی پیشرونده باعث از دست رفتن عملکرد سلول شده و

در نتیجه مقاومت بافتی را نسبت به تروماو یا عفونت کاهش می‌دهد. تغییرات سلولی در واقع پایه آتروفی ناشی از اثرات طولانی مدت تشعشع روی بافتها و ارگانها می‌باشد.

۱-۱۸: تابش اشعه به بافتهای دهان:

در اواخر هفته دوم پس از تابش اشعه موکوزیت دیده می‌شود که با ادامه درمان با اشعه و عدم رعایت بهداشت، کاندیدا آلبیکانس، در بعضی موارد ایجاد می‌شود. (۷)

۱-۱۹: غدد بزاقی:

غده پاروتید حساسیت زیادتری نسبت به غدد زیرزبانی و زیرفکی دارد. در هفته های اول پس تابش اشعه، معمولاً ترشحات غدد بزاقی کم شده و دهان بسیار خشک می‌شود که در نتیجه بلع مشکل شده و در نهایت بعلت کاهش خاصیت پاک کنندگی بزاق پوسیدگی دندان دیده می‌شود. (۷)

۱-۲۰: دندانها:

تابش اشعه به دندانها قبل از مرحله کلسیفیکاسیون باعث تخریب جوانه دندان می‌شود و تابش اشعه بعد از کلسیفیکاسیون می‌تواند منجر به مالفورماسیونهای دندان می‌توقف رشد گردد. (۷)

۱-۲۱: استخوان:

ضایعات ناشی از اشعه در اثر از بین رفتن استئوبلاستها و استئوکلاستها ایجاد می‌شود که پس از تابش اشعه، فضاهای مغز استخوان، پر از بافت چربی و فیبروز خواهد شد و آندوستوم آتروفی می‌شود. برخی از لاکوناهاى استخوان خالی بوده که علامت نکروز است و مینرالیزاسیون نیز کاهش می‌یابد که به این مجموعه استئورادیونکروز گفته می‌شود.

۱-۲۲: اثرات تابش اشعه به پوست:

یکی از ضایعات سوماتیک اشعه، ضایعات پوستی است که بصورت اریتم و سرخی پوست دیده می‌شود که این حالت ممکن است ماهها طول بکشد که در نهایت منجر به ریزش مو و طاسی خواهد شد. (۷)

۱-۲۳: اثرات تابش روی گنادها:

طبق تحقیقات سال ۱۹۷۰ میزان اشعه ایکس تاییده شده به بیضه های بیماران مرد در پرتو نگاری دندانپزشکی

$\frac{1}{40/000}$ اشعه تاییده شده به صورت بیمار است و این نشان می‌دهد خطر کمی روی گنادها دارد. (۷)

۱-۲۴: اثرات تابش اشعه بر جنین:

از آنجائیکه بیشتر سلولهای جنینی تمایز نیافته و فعالیت میتوزی سریع دارند، نسبت به اشعه حساس هستند. جنین یک مادری که تحت تاثیر تابش اشعه در دندانپزشکی قرار می‌گیرد فقط ۰.۱ میلی گری (mGy) اشعه می‌گیرد. آنچه در زیرگفته می‌شود مربوط به دوزهای بسیار بالاتر از دوز مورد نیاز در رادیوگرافی از دندان است. مرحله ارگانوژنر (روز ۴۵-۱۸ بار داری)، حساس ترین مرحله برای ایجاد ناپهنجاری تکاملی در اثر تابش اشعه می‌باشد. شایع ترین آنومالی‌ها در جنین مادران که در مراحل اول لقاح در معرض اشعه قرار گرفته اند، کاهش رشد، میکروسفالی اغلب همراه با عقب ماندگی ذهنی در دوران کودکی بوده است. اختلالات دیگر شامل جنه کوچک در زمان تولد، کاتاراکت، آنومالیهای ژنیتال و اسکلتی می‌باشد. (۷)

۱-۲۵: اثرات ژنتیکی تابش اشعه:

۱-۲۶: موتاسیون ژنها:

تابش اشعه می‌تواند موجب آسیب به مواد ژنتیک سلولهای زایا شده است و فرزند والدینی که مورد تابش اشعه قرار گرفته‌اند، ممکن است دچار ضایعاتی شوند. دانشمندان کشف کرده اند که تابش اشعه سبب ایجاد

موتاسیون‌های جدیدی می‌شود و میزان این موتاسیونها با دوز اشعه نسبت مستقیم دارد. اگر این موتاسیونها در سلولهای سوماتیک رخ بدهد، سبب عوارضی چون لوسمی، کاتاراکت و ضایعات خونی و عفونی خواهد شد.

۱-۲۷: اثرات طولانی مدت اشعه با دوز کم (در حد اشعه تشخیصی):

۱-۲۸: کارسینوژنز: (سرطانزایی)

این اثرات اشعه جزء مهمترین اثرات سوء اشعه در حد اشعه ایکس تشخیصی است که اشعه ایکس در دندانپزشکی هم در این محدوده می‌باشد. به عبارت دیگر زمانی که صحبت از حفاظت در برابر اشعه ایکس تشخیصی می‌شود، جهت جلوگیری از اثرات Carcinogenesis است.

تشخیص این نکته مهم است که در آمریکا سرطان ۲۰ درصد علت مرگ و میر را تشکیل می‌دهد. بر این اساس تعداد محاسبه شده مرگ ناشی از دوزهای پائین اشعه قسمت کوچکی از کل تعدادی است که خودبخود رخ می‌دهد. محاسبه شده که یک تابش منفرد کل بدن با ۱۰۰ میلی‌گری (حدود ۳۰ برابر برخورد طبیعی سالانه) از صد هزار نفر منجر به ۵۰۰ مورد مرگ بعلت سرطان در طی زندگی آنها خواهد شد که این علاوه بر ۲۰ هزار موردی است که خودبخود رخ می‌دهد. گروهی که بیشتر از همه برای تعیین خطر سرطان مطالعه شدند افراد، زنده پس از بیماران اتمی‌زاین بودند. بیش از ۶۰ هزار نفر از سال ۱۹۵۰ تحت بررسی بوده اند که ۵۹۶۳ مورد سرطان در تمام انواع در این مطالعه دیده شده که بیشتر بدلیل عوامل طبیعی ایجاد شده بود. مطالعات متعددی در بیماری که آزمایشات فلوروسکوپی زیادی در مسیر درمان توبرکلوزیس (سل) دریافت کرده بودند و همچنین زمانی که به خاطر ماستیت (mastitis) بعد از زایمان رادیوتراپی شده بودند در فهم خط فاکتورهای سرطان پستان کمک زیادی کردند. تعیین تعداد سرطان ایجاد شده با تشعشع کار مشکلی است و در بسیاری از افراد تحت مطالعه میزان اشعه داده شده بیشتر از میزان تشخیصی بود بنابراین احتمال سرطان بدلیل دوز کم اشعه غیرقابل افتراق از سرطانهای ناشی از علل دیگر هستند و این بدان معنی است که تعداد سرطانها را فقط می‌توان بصورت تعداد موارد اضافی در میان افراد اشعه دیده درمقایسه با تعداد افراد اشعه ندیده بیان کرد. لازم به ذکر است که حالات فوق با دوزهای مورد استفاده در دندانپزشکی دیده نمی‌شوند. (۷)

۱-۲۹: لوسمی:

شیوع لوسمی (بجز لوسمی لنفوسیتیک مزمن) به دنبال برخورد اشعه به مغز استخوان افزایش می‌یابد. باقی ماندگان بمباران اتمی و بیماران انکیلوزان اسپوندیلیت یک موجی از لوسمی را نشان می‌دهند و کودکان کمتر از ۲۰ سال احتمال خطر بیشتری از بالغین دارند. (۷)

۱-۳۰: سرطان تیروئید:

شیوع کارسینوم تیروئید (با منشاء اپی تلیوم فولیکولر) در انسان به دنبال برخورد با اشعه افزایش می‌یابد. که فقط ۱۰ درصد مبتلایان در اثر آن می‌میرند. بهترین مطالعه مربوط به کودکان اسرائیلی بوده که جهت درمان کچلی سراسره گرفته بودند و همچنین کودکانی که در روچستر نیویورک به غده تیموس آنها اشعه داده بودند و باقی ماندگان بمباران اتمی در ژاپن جزء بهترین نمونه های مطالعات بودند. حساسیت به ایجاد سرطان تیروئید ناشی از اشعه در دوران طفولیت بیشتر از بلوغ و هرزمانی از طول مدت زندگی است. خانمها ۳-۲ برابر نسبت به آقایان حساس ترند که این در مورد سرطانهای خودبخودی تیروئید نیز صادق است. (۷)

۱-۳۱: سرطان استخوان:

برخورد اشعه پاپریوست و آندوستئال استخوان باعث افزایش خطر بدخیمی در بیماران عمدتاً استئوسارکوم می‌شود.

اطلاعات بدست آمده از دوزیمتری در رابطه با سرطان سطوح استخوان انسان به دنبال تابش اشعه با LET پایین متمرکز نبوده و برای تعیین میزان خطر مناسب نیستند. باقی ماندگان بمباران اتمی ژاپن هیچ افزایش خطر به دنبال تابش اشعه کمتر از ۴ گری را نشان ندادند. (۷)

بطور کلی در معاینات بیماران با پرتوهای یونیزان، باید بیماران و افراد معاینه کننده در برابر خطرات احتمالی اشعه حفاظت شوند بدون آنکه تأثیری در کیفیت تشخیص ایجاد شود.

۱-۳۲: حداکثر دوز مجاز:

مقدار اشعه ای است که اگر به یک شخص تابیده شود، هیچگونه ضایعه جسمانی برای فرد ایجاد نشود. میزان حداکثر دوز مجاز برای افراد شاغل و غیر حرفه ای فرق می‌کند. حداکثر دوز مجاز سالانه در افراد حرفه ای 5 Rem و در افراد عادی 5 mRem می‌باشد و حداکثر دوز مجاز در هفته برای افراد حرفه ای 2 Rem و در افراد عادی $1/0 \text{ mRem}$ در نظر گرفته شده است. به هر حال تمام تلاشها باید بر مبنای به حداقل رساندن دوز دریافتی در افراد باشد زیرا ثابت شده است که دوز دریافت شده توسط شخص هر چقدر کم باشد، ولی باز می‌تواند اثرات منفی بدنبال داشته باشد قانون (ALARA) یکی از متداول ترین انواع اندازه گیری اشعه، تعیین میزان اشعه تابیده شده به پوست و مناطق سطحی می‌باشد که با روشهای مستقیم قابل اندازه گیری است. بطور کلی برای محاسبه مقدار اشعه مجاز تا سن N سالگی از فرمول زیر استفاده می‌شود: $(D = 2(N-18))$ برای مثال یک فرد ۲۲ ساله نباید بیشتر از Rem اشعه تا این سن دیده باشد. (۳ و ۷)

۱-۳۳: دوز متوسط در مغز استخوان:

دوز متوسط در مغز استخوان، مقدار اشعه ای است که بطور متوسط به کل بافت فعال مغز استخوان تابیده می‌شود. اندازه گیری دوز متوسط مغز استخوان بسیار مهم است زیرا این بافت اندام هدفی است که در اثر تابش اشعه، ایجاد لوسمی می‌کند. دوز متوسط مغز استخوان در یک رادیوگرافی کامل دهانی (Fu LLMouth) و با کلیماسیون گرد در حدود $2/14 \text{ mrem}$ می‌باشد و در OPG برابر 1 mRem است. حداکثر دوز مجاز استخوان در افراد حرفه ای 20 Rem در سال و در افراد غیر حرفه ای، 3 mRem در سال می‌باشد. دوز مجاز استخوان در افراد حرفه ای در یک فصل برابر 15 Rem است. (۳ و ۷)

۱-۳۴: دوز تیروئید:

بطور کلی مقدار اشعه تابیده شده به تیروئید در طی رادیوگرافی دهان، پایین و اندک می‌باشد. حداکثر

دوز مجاز تیروئید در افراد حرفه ای، 30 Rem در سال و 15 Rem در یک فصل می باشد. حداکثر دوز مجاز تیروئید در افراد عادی 3 Rem در سال می باشد. (۷)

۱-۳۵: دوز مجاز سالانه:

طبق اعلام سازمان ICRP حداکثر دوز مجاز در افراد حرفه ای ۵۰ mSv در سال و در افراد غیر حرفه ای ۱ mSv در یکسال می باشد

۱-۳۶: روشهای کاهش تابش اشعه:

پس از آگاهی از خطرات احتمالی ناشی از تابش اشعه، نیاز به تکنیکها و تجهیزاتی است که ضایعات ناشی از اشعه یونیزان را به حداقل برساند. در این قسمت روشهای مناسب برای تابش و به حداقل رساندن مقدار اشعه جهت حفاظت توضیح داده خواهد شد:

۱-۳۷: انتخاب فیلم:

طبق نظریه ADA، معیار مناسب در فیلم، وجود حداکثر سرعت به همراه کیفیت مطلوب جهت تشخیص می باشد. امروزه فیلم های گروه E , D برای رادیوگرافی داخل دهانی استفاده می شوند. فیلمهای گروه E دارای سرعتی در حدود ۲ برابر سرعت فیلم های D هستند. در نتیجه زمان تابش برای فیلم های E به حدود ۱/۲ ثانیه کاهش یافته است. از آنجائیکه احتمال کاهش کیفیت تصویر در فیلم های سریع وجود دارد، مواردی که کاهش زمان تابش (در فیلم های سریع) باعث کاهش وضوح تصویر می شود، استفاده از فیلم های با سرعت بالاتر توصیه نمی شود. در مقایسه فیلم های E , D دیده شده است که می توان از فیلم های دسته E در رادیوگرافی های معمول داخل دهانی استفاده نمود بدون آنکه کیفیت تصویر از بین برود. (۹)

۱-۳۸: صفحات تشدید کننده:

بود ولی امروزه از عناصر نادر خاکی در آنها استفاده می گردد. این عناصر در واکنش با اشعه ایکس

نور سبز از خود ساطع می‌کنند. این صفحات هنگامیکه با فیلمهای مخصوص به خود استفاده شوند دارای سرعتی معادل ۸ برابر سرعت صفحات تشدید کننده که از تنگستات کلسیم ساخته شده اند، می‌باشند و کیفیت تصویر به هنگام استفاده از آنها نیز کاهش نخواهد یافت. استفاده از صفحات با عناصر نادر خاکی موجب کاهش میزان تابش اشعه به بیماران خواهد شد. برای افزایش بیشتر سرعت فیلم و کاهش مقدار اشعه ای که به بیمار تابیده می‌شود. می‌توان از فیلمهای T - mat به همراه صفحات تشدید کننده نادر خاکی استفاده نمود. (۷)

۱-۳۹: فاصله مناسب فیلم و کانون:

طبق نظریه ADA، با کلیماسیون مناسب و افزایش فاصله میان بیمار و منبع تابش اشعه (فاصله فیلم و کانون) می‌توان مقدار اشعه تابیده شده به بیمار را کاهش داد.

۲_ فاصله استاندارد بین فیلم و کانون که در رادیوگرافیهای داخل دهانی استفاده می‌شود، 20 cm و 40 cm هستند. وقتی لوله مولد اشعه X دارای ولتاژی بالاتر از 50 kvp باشد، فاصله منبع اشعه و پوست صورت بیمار نباید کمتر از 18 cm باشد. در مقایسه دو فاصله فوق، آزمایشات نشان داده است که در فاصله بیشتر فیلم و کانون مقدار اشعه رسیده به بیمار کمتر خواهد شد. با افزایش فاصله میان کانون و فیلم، نقطه کانونی کوچکتر شده و قدرت تفکیک تصویر افزایش می‌یابد. (۷)

۱-۴۰: کلیماسیون:

طبق نظریه ADA، اندازه بافتی که توسط پرتوهای اولیه ایکس مورد تابش قرار می‌گیرد نباید بیشتر از حداقل مقداری باشد که برای تشخیص لازم است. اشعه ایکس مورد استفاده در رادیوگرافی داخل دهانی باید به گونه ای تابیده شود که منطقه مورد تشعشع در پوست بیمار در دایره ای به قطر 7 cm قرار گیرد. برای کاهش واز بین بردن پرتوهای اضافه از کلیماسیون های چهارگوش در رادیوگرافیهای داخل دهانی استفاده می‌شود. بوسیله کلیماسیون، میزان تابش اشعه به بیمار کاهش یافته و وضوح تصویر نیز بیشتر خواهد شد. (۷ و ۳)

۱-۴۱: فیلتراسیون:

هدف از فیلتراسیون، خارج نمودن فوتونهای کم انرژی، از دسته پرتوهای ایکس می‌باشد. در نتیجه آن عمل، اشعه کمتری به بیمار خواهد رسید، بدون آنکه کیفیت تصویر کاهش یابد. امروزه ثابت شده است که میزان اشعه تابیده شده به بیمار با حذف هر دو نوع فوتون پر انرژی و کم انرژی و تابش فوتونهای با انرژی متوسط، بسیار کمتر از حالات دیگر است. این عمل بوسیله استفاده از عناصر نادر خاکی به همراه فیلتراسیون آلومینیومی انجام می‌گیرد. مشکلاتی که با استفاده از این عناصر پیش می‌آید، کاهش کنتراست و وضوح و قدرت تفکیک تصویر است.

۱-۴۲: پیش بندهای سربی:

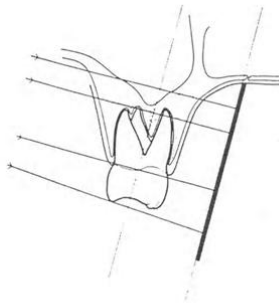
طبق نظریه ADA، استفاده از پیش بندهای سربی جهت کاهش پرتوهای غیر مفید، لازم می‌باشد. با آنکه مقدار اشعه رسیده به گنادها بسیار کم است ولی طبق اصول ALARA استفاده از پیش بند سربی لازم است. طبق قانون ALARA، پائین بودن دوز اشعه مهم نیست زیرا که باز می‌تواند اثرات سویی ایجاد نماید. لذا هر دوزی از اشعه که بتواند بدون ایجاد اشکال در تصویر، کاهش یابد می‌بایست کم شود. بهتر است عمل کننده در هنگام اکسپوز دستگاه در پشت دیوار سربی قرار گیرد. به این ترتیب خطر کمتری این افراد را تهدید می‌کند. در مورد اطفال استفاده از پوششهای مخصوص تیروئید لازم می‌باشد. در خانمهای باردار باید توجه داشت که در این دوران در معرض تابش اشعه قرار نگیرند. این دوره ممنوعیت در سه ماهه اول بسیار مهم است. در صورت نیاز به رادیوگرافی، استفاده از پیش بند سربی لازم بوده و بهتر است در سه ماه آخر انجام گیرد. (۷۳)

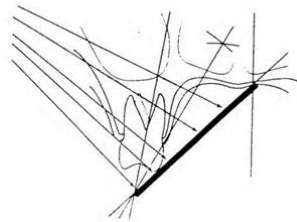
شکل ۳-۷ Lead apron and thyroid collar in place

۱-۴۳: انتخاب تکنیک داخل دهانی:

در مطالعه ای که کارایی ۲ تکنیک نیمساز و موازی را باهم مقایسه می‌کرد، دریافتند که با بکارگیری تکنیک موازی تعداد رادیوگرافیهای غیر قابل تشخیص به بیشتر از نصف کاهش یافت. در این مطالعه از c- Rinn x Pinstrument برای موازی قرار دادن فیلم استفاده شده بود (۷).

تکنیک موازی

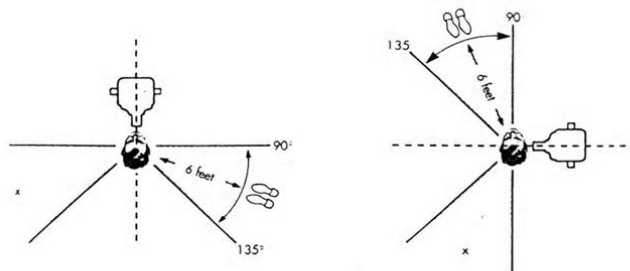
تکنیک نیمساز

۱-۴۴: ظهور و ثبوت فیلم:

یک اتاق تاریک با شرایط مناسب در کیفیت رادیوگرافی بسیار موثر است. اگر میزان تابش به بیمار کم باشد ولی شرایط ظهور و ثبوت نامناسب باشد، بازهم اطلاعات لازم برای تشخیص بدست نخواهد آمد. با توجه به این مطالب، با بهتر عنوان ظهور و ثبوت فیلم می‌توان از حداقل اشعه استفاده نمود. بهتر است بجای افزایش مقدار تابش اشعه، زمان ظهور را افزایش دهیم و فاکتور زمان - دما را در ظهور و ثبوت به خوبی رعایت کنیم اما در اکثر مواقع از زمان ظهور نامناسب و کم استفاده می‌شود و برای جبران آن $over\ exposure$ داریم که می‌تواند بیمار را تحت تابش زیاد اشعه قرار دهد.

۱-۴۵: حفاظت از پرسنل:

شخص عمل کننده باید به گونه ای قرار گیرد که حداقل ۶ فوت (180 cm) از بیمار فاصله داشته باشد. باید سعی شود که تکنسین در طول تابش از اتاق خارج و در پشت دیوار سربی قرار گیرد. دیوارهای آجری باید ضخامت 10 cm معادل 2 mm سرب داشته باشند و دیوار سربی باید دارای حداقل ضخامتی از سرب باشد تا اشعه ای که به پرسنل می‌رسد، کمتر از 10 Rem در طول هفته باشد. در رادیوگرافیهای دندانها، شخص عمل کننده باید در فاصله ۶ فوتی از بیمار بوده و در مثلی قرار گیرد که اضلاع آن زوایای ۹۰ درجه و ۱۳۵ درجه با مسیر تابش اشعه بسازند. (۷ و ۳)

شکل ۱۰-۳ الف) قانون فاصله و مکان. اگر هیچ محافظتی در دسترس نباشد، پرتونگاری بایستی هنگام تابش با فاصله حداقل ۶ پا و در زاویه ۹۰ و ۱۳۵ درجه نسبت به پرتو مرکزی بایستند.

ب) دیگرام کاهش میزان پرتو وارده به پرتونگار با افزایش فاصله از منبع پرتو

شخص عمل کننده هرگز نباید فیلم را بادستان خود در دهان بیمار نگاه دارد بلکه بهتر است از فیلم نگهدار برای این منظور استفاده شود. در صورت نبودن فیلم نگهدار از بیمار یا همراه وی خواسته شود که فیلم را نگه دارد. تیوب پرتونگاری هرگز نباید توسط اپراتور یا بیمار در خلال تصویر برداری درمحل نگه داشته شود. بازوهای نگه دارنده باید این توانایی در نگه داری وساکن نمودن تیوب را داشته باشند. بهترین راه جهت مطمئن بودن از اینکه پرسنل قوانین ایمنی را رعایت می کنند توسط دستگاههای مونیتورینگ پرسنل (Personnel monitoring) می باشد. یکی از آنها که رایج می باشد Film badge نامیده می شود و برای ضبط مقدار تابش اشعه مفید می باشد. استفاده از این دستگاه نه تنها توصیه می شود بلکه در تعدادی از کشورها بصورت اجباری می باشد. Film badge برای دندانپزشکان و کسانی که با رادیوگرافی دندان کار می کنند. اجبار بود ولی از ابتدای سال جاری این مراکز اجباری به تهیه Film badge ندارند

۱-۴۶: سیستم دیجیتال :

سیستم های دیجیتال که امکان مشاهده فوری تصاویر را بدون به کاربردن فیلم فراهم می کنند از یک سنسور داخل دهانی یا صفحه تصویربرداری ، یک سیستم اشعه X ، سخت افزار و نرم افزار کامپیوتری جهت پردازش تصویر و یک چاپگر تهیه کننده نسخه چاپی ، تشکیل شده است . در سیستم هایی که از یک سنسور داخل دهانی استفاده می کنند ، (CCD) ، در هنگام تصویربرداری سنسور در داخل دهان بیمار قرار می گیرد و به صورت الکترونیک به سیستم کامپیوتر متصل می گردد . این سنسور اشعه های X را شناسایی کرده آنها را مستقیماً به سیگنالهای الکتریکی تبدیل می کند . سپس داده های تصویری دیجیتال جهت پردازش به سیستم

کامپیوتری فرستاده می شوند . در دیگر نمونه ها ، سنسور در برگیرنده یک صفحه تشدیدگر rate-earth می باشد که توسط فیبر نوری به یک آرایه CCD کوپل شده است . این آرایه سیگنال آنالوگی را به واحد پردازش نمایشگر می فرستد . جایی که این سیگنال پیکسل به پیکسل به یک تصویر تبدیل می شود سنسور داخل دهانی درون مواد مقاومی قرار داده شده است تا لوازم الکتریکی CCD در مقابل رطوبت محافظت شوند . جهت کنترل بهداشت و جلوگیری از عفونت در هنگام انجام بررسیها ، پوششهای پلی اتیلن یکبار مصرف تعبیه شده اند .- نوع دیگری از سیستم دیجیتال تصویربرداری دندان ، به جای سنسور داخل دهانی ، از صفحات تصویربرداری استفاده می کند . صفحات تصویربرداری نازک و بدون سیم ، همانند فیلمهای داخل دهانی معمولی ، در دهان بیمار ثابت می شوند و همان منطقه تشخیصی فیلم ها را تحت پوشش قرار می دهند . پس از اینکه اکسیژن انجام گرفت ، صفحه تصویربرداری در یک اسکنر لیزری قرار می گیرد که تصویر را جهت اعمال تغییرات بر صفحه کامپیوتری ، دیجیتالیزه می کنند . صفحات تصویربرداری به طور مکرر قابل استفاده می باشند و گیره های پلاستیکی یکبار مصرفی که در هنگام رادیوگرافی صفحات را می پوشانند جهت جلوگیری از انتقال آلودگی میان بیماران به کار برده می شوند . سیستم تصویربرداری دیجیتال می تواند همراه با یونیت رادیوگرافی داخل دهانی معمولی به کار رود . یک PC (کامپیوتر شخصی) سازگار با نرم افزار مناسب ، جهت اعمال تغییرات بر روی تصاویر به کار می رود . جلوه های پردازش تصویر شامل زوم ، گرداندن تصویر ، واضح سازی لبه ها ، رنگ با کیفیت بالا ، نماسازی چند تصویری ، تطابقات روشنایی و کنتراست و اندازه گیری فواصل و زوایا می باشد . همچنین بعضی سیستم ها امکان مدیریت مجموعه داده ها را فراهم می کنند . تصاویر قابل ذخیره سازی و بازیافت در قالب فایل استاندارد بوده و یک نسخه چاپی از آن می تواند به وسیله یک چاپگر ویدیویی تهیه شود.(۲۸)

۱-۴۷: تداوم آموزش:

پزشکان باید از پیشرفتهای جدید در وسایل، مواد و روشها آگاه باشند و خودرا باروشهای جدید و مناسب برای بهبود کیفیت رادیوگرافی وفق دهند. این نکته اساسی است که: آنها که با تشعشع رادیواکتیو سرو کار دارند با

مقدار تابش روزانه در پزشکی، در دندانپزشکی آشنا بوده و خطرات احتمالی از این تابش ها را و روشهای استفاده شده برای تاثیر در تابش و کاهش دوز آن استفاده کنند. مطالب بیان شده مقداری از این اطلاعات را تهیه و در دسترس قرار داده است، اگرچه که باید بخاطر داشت که کسب دانش، بهبود و پیشرفت در فن آوری مسئله ای ممتد و ادامه دار است. (۹)

۱-۴۸: ضرورت اجرای طرح:

کاربرداشعه ایکس در دندانپزشکی بسیار ارزشمند است. اطلاعات حاصل از کاربرداشعه ایکس فواید زیادی برای بیمار دارد. باید توجه داشت تابش اشعه ایکس به بیمار هر چند به مقدار اندک، ممکن است بعضی معضلات و خطرات برای بیمار ایجاد نماید به عبارت دیگر هنوز این مسئله ثابت نشده است که مقادیر کم اشعه بدون زیان می باشند. بنابراین پرتونگاری وقتی باید انجام شود که اطلاعات حاصل از آن در بهبود و سلامت بیمار به خطرات احتمالی آن مرجح باشد و در معالجه و طرح درمان و بهبودی بیمار بسیار موثر باشد. در نتیجه در رادیوگرافی دهان و دندان بایستی از روشها و وسائلی استفاده شود که بتوان میزان اشعه تابیده شده به بیمار و افراد شاغل در دندانپزشکی را به حداقل رسانید. ارزیابی وضعیت مطبها و مراکز دندانپزشکی از نظر تطابق با استانداردهای جهانی بهداشت اشعه در رادیوگرافی دهان و دندان می توان کمک موثری در جهت برنامه ریزی برای نزدیک شدن به این استانداردها باشد.

فصل دوم

مروری بر مقالات

- در سال ۱۹۹۸ Syriopoulos و همکارانش در تحقیقی تکنیک های رادیوگرافی فک و دهان و دوز پرتوها را در یونان مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه بسته ای حاوی پرسشنامه، فیلم داخل دهانی و stepwedge آلومینیومی قابل نصب روی آن را برای ۵۵۰ دندانپزشک ارسال کردند. که ۳۶۴ نفر از آنها در این تحقیق شرکت نموده و ضمن پاسخ به پرسشنامه ها از فیلم استفاده نمودند. نتایج این تحقیق نشان داد که ۵۱ درصد از دستگاه های رادیولوژی مورد استفاده در تکنیک ها دارای فیلتر آلومینیومی با ضخامت ۱/۴ میلی متر بوده و منطقه تابش ۳۴ درصد از دستگاه ها بیش از ۱۶cm بوده است. ۵۴ درصد از دندانپزشکان از فیلم E استفاده میکنند و ۸۰ درصد از فیلم ها از فرایند ظهور بصورت ناقص انجام میشود. به بسته های که محتویات آن بصورت کامل برگشت داده شده بود، میانگین دوز اشعه وارد شده به فیلم ۳/۹mGy بوده (۳۵- mGy 6/0) که دوز اشعه کاملا وابسته به ضخامت لایه نیم جذب، سرعت فیلم، طول کولیماتور و ظهور و ثبوت استاندارد بود.

نتایج این تحقیق نشان داد که اکثر دندانپزشکان یونان با وجود دسترسی به امکانات مدرن اصول کاهش دوز اشعه را کمتر رعایت میکنند. جلسات باز آموزی مدون به دندانپزشکان کمک میکند تا برای حفاظت و سلامت بیماران خود اهمیت بیشتری قائل شوند. (۱۱)

- در سال ۱۹۹۴ Horner در مقاله ای با عنوان " اصول حفاظت اشعه در رادیولوژی دندانپزشکی " با اشاره به این نکته که تنها در انگلستان سالیانه بیش از ۱۶ میلیون تصویر برداری دندانپزشکی انجام میشود، خاطر نشان کرد که گرچه دوز اشعه مورد استفاده در کارهای دندانپزشکی بسیار پائین و خطرات آن ناچیز است ولی با انتخاب بیمار و دستگاه تصویربرداری خوب، میتوان تا حد امکان به سلامت بیماران توجه داشت. تحقیقات Horner نشان داد که در انگلستان از رادیوگرافی پانورامیک بیش از حد لازم استفاده میشود وی برای حفاظت بهتر بیماران در تکنیک های داخل دهانی استفاده از فیلم E و کولیماتور مستطیلی را پیشنهاد نمود که به ترتیب دوز اشعه را ۵۰ و ۶۰ درصد کاهش میدهند. استفاده از دستگاه هایی که دارای فیلتراسیون عناصر خاکی هستند نیز به حفظ بیشتر بیماران کمک میکند.

استفاده از پیش بند سربی برای حفاظت بیمار نقش چندانی در کاهش دوز اشعه دریافتی توسط بیماران ندارد. ولی یقه بند تیروئیدی حفاظ نسبتاً موثری بشمار می رود. برنامه باز آموزی مداوم نقش مهمی در حفاظت بیماران داشته و از تکرار غیر ضروری رادیوگرافی ها جلوگیری میکند. (۱۲)

— در سال ۱۹۸۹ **Maccia Benedittini** در کشور فرانسه مقاله ای تحت عنوان " بررسی دوزهای رادیوگرافی های دندانپزشکی در بیماران فرانسوی " دوز تجمعی وارد شده به بیماران را مورد بررسی قرار دادند. این تحقیق در دو مرحله انجام شد، نخست تحقیق جامعی روی سیستم های تصویر برداری دندانپزشکی در فرانسه انجام شد و سپس بیماران تحت دوزیمتری قرار گرفتند و با استفاده از یک فانتوم مشابه انسان که در مقابل دستگاه های رادیوگرافی داخل دهانی قرار میگرفت دوزیمتری روی فانتوم هم تکرار شد. تعداد ۲۷۵ تصویر برداری از سال ۱۹۸۴ در فرانسه انجام گرفت که ۶ درصد از آنها پانورامیک و ۹۴ درصد داخل دهانی بود. بیشترین دوز وارد شده به اعضاء و ارگانها در تصویر برداری های داخل دهانی کمتر از ۱ mG (100mrad) بوده و دوزهای مربوط به رادیوگرافی های پانورامیک به مراتب بیش از داخل دهانی بود. دوز تجمعی معادل ۲۰۰۰ نفر سیورت بود که معادل با 037/0 msr برای هر فرد میشد. این مطالعه به محققان امکان بررسی و یافتن راهکارهایی جهت کاهش دوز اکسپوز بیماران در فرانسه را میداد. (۱۳)

— در سال ۱۹۹۸ **Gröndahl HG Svenson B** عقاید، نظرات، باورها و دانش دندانپزشکان سوئد را مورد آنالیز قرار دادند. هدف از این مطالعه بررسی رابطه بین باور پذیری خطرات پرتونگاری و اطلاعات دندانپزشکان با چگونگی تنظیم بیمار و رفتار با او حین انجام تصویر برداری بود. پرسشنامه ای برای ۲۰۰۰ دندانپزشک در سوئد ارسال شد که ۶۹/۲ درصد از آنها به پرسشنامه پاسخ دادند. آنالیز رگرسیون داده ها برای تعیین نقش متغیرهای مستقلی چون اطلاعات، یقین داشتند به خطرات و آموزش مداوم رادیولوژی دهان برای دندانپزشک، نوع تخصص دندانپزشک، تجربه کار در کلینیک و جنسیت دندانپزشک انجام شد. متغیرهای وابسته تحقیق عبارت بودند:

۱- نوع تکنیک مورد استفاده، نوع فیلم، نوع کولیماتور، میزان دوز اشعه، دوره تعویض داروها

۲- تنظیم بیمار هنگام تابش اشعه، استفاده از انواع حفاظ های اشعه ایکس، موارد استفاده اغز تکنیک های Bit wing.full mouth، برای بیمارانی که برای نخستین بار به کلینیک مراجعه کرده اند یا بیمارانی که جهت معاینات دوره ای مراجعه مینمایند.

۳- تنظیم مراحل آموزش ضمن کار، برقراری آزمون برای تعیین سطح دانش پرسنل، تاثیر نوع کولیماتور و فیلم. نتایج این تحقیق نشان داد که: دندانپزشکانی که ۵ تا ۲۵ سال سابقه کار در کلینیک داشتند در عمل از دانش و آگاهی بالاتری نسبت به بقیه برخوردار بودند. دندانپزشکانی که در مراکز بهداشت عمومی شاغل بودند از اطلاعات بیشتری از کسانی که مطب خصوصی داشتند برخوردار بوده و متخصصین بطور معنا داری اطلاعات قوی تری نسبت به دندانپزشکان عمومی داشتند. ۴۲ درصد از دندانپزشکان از زمان فازغ التحصیلی در هیچ بازآموزی برای رادیولوژی شرکت نکرده بودند. ۷۹ درصد از دندانپزشکانی که از تکنیک های با دوز پائین استفاده میکردند، اطلاعات بالایی داشتند. اختلاف بین دندانپزشکان که از تکنیک ای با دوز های پائین استفاده میکردند با کسانی که از دوز بالا استفاده میکردند معنی دار بود. باور دندانپزشکان در مورد خطرات اشعه ایکس به معلومات آنها بستگی داشت. ۷۱ درصد از دندانپزشکانی که با رادیولوژیست فک و دهان همکاری داشتند، سطح اطلاعات بالاتری نسبت به بقیه همکاران خود داشته و ۵۷ درصد از دندانپزشکانی که با رادیولوژیست همکاری نداشتند، از سطح علمی پائین تری نسبت به سایرین برخوردار بودند. نتایج فوق به ما نشان میدهد که تجربه کاری و آموزش مداوم ضمن کار بر کیفیت کاری دندانپزشک و پرسنل تاثیر میگذارد و رابطه مستقیمی بین میزان آگاهی، استفاده از تکنیک های با دوز پائین و باورپذیری میزان خطر وجود دارد. (۱۴)

— در سال ۱۹۹۲. **Brooks SL** و همکارانش در مورد قوانین ایالات میشیگان و توصیه های حفاظت در برابر اشعه در دندانپزشکی مقاله ای منتشر کردند. در این مقاله شرایط مطب خصوصی ۳۹۸ دندانپزشک با استانداردهای انجمن دندانپزشکی آمریکا در مورد تجهیزات و شرایط رادیوگرافی دندانپزشکی، تطبیق داده شد. ۶۷ درصد از دندانپزشکان به پرسشنامه پاسخ کامل دادند. ۷۳ درصد از دندانپزشکان از فیلم D استفاده

میکردند و ۹۰ درصد از آنها کولیماتور گرد داشتند. تنها ۵ درصد از مطب ها دارای کولیماتور مستطیلی بودند و در ۱۸ درصد از مطب ها از یک دستگاه رادیولوژی با cone مخروطی استفاده میشد. همه از پیشبند سربی استفاده میکردند ولی فقط ۴۹ درصد از دندانپزشکان یقه بند تیروئیدی به همراه پیشبند سربی داشتند. اکثر دندانپزشکان استانداردهای انجمن دندانپزشکی آمریکا را در مورد فیلم، نوع کولیماتور و استفاده از یقه بند تیروئیدی را رعایت نمیکردند. نتایج این تحقیق نشان داد که تنها در صورت استفاده از فیلم E و کولیماتور مستطیلی دوز اشعه دریافتی بیماران به اندازه یک هشتم میزان کنونی کاهش میابد، بدون اینکه نیاز به حذف حتی یک فیلم در تصویر برداری ها باشد. (۱۵)

— در سال ۲۰۰۸ **White SC Davies-Ludlow LE Ludlow JB** در مقاله ای مصوبات ICRP)

انجمن بین المللی حفاظت از اشعه ایکس) در سال ۲۰۰۷ را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند تا میزان بروز خطر هنگام انجام تصویر برداری های دندانپزشکی را محاسبه نمایند. برای دوزیمتری از فانتوم معادل بافت های انسان استفاده شد و دوز اشعه مطابق با استاندارد مصوبه ICRP در سالهای ۱۹۹۰ و ۲۰۰۷ بر اساس میکرو سیورت برای تکنیک های مختلف به قرار زیر است **full mouth** با صفحات فسفر یا با فیلم با سرعت F با کولیماتور مستطیلی معادل با ۳۴/۹ میکرو سیورت ، ۴ بایت وینگ خلفی با صفحات فسفر یا فیلم با سرعت F ، با کولیماتور مستطیلی معادل با ۵ میکرو سیورت ، **full mouth** با صفحات فسفر یا فیلم با سرعت F با کولیماتور گرد معادل ۱۷۰/۷ میکرو سیورت ، **full mouth** با صفحات فسفر یا فیلم با سرعت D با کولیماتور گرد معادل ۳۸۸ میکرو سیورت ، پانورامیک با دستگاه ارتوفوس XG با CCD معادل ۱۴/۲ میکروسیورت، پانورامیک با دستگاه Planmeca با CCD معادل ۲۴/۳ میکروسیورت، PA سفالومتری با psp معادل با ۵/۱ میکروسیورت و لترال سفالومتری با psp معادل با ۵/۶ میکروسیورت که این مقادیر ۳۲ تا ۴۲۲ درصد بیشتر از حد انتظار ما مطابق با استانداردهای ارائه شده در سال ۱۹۹۰ میباشد.

نتایج این تحقیق نشان داد که اگر چه رادیوگرافی یکی از مهمترین ابزار تشخیصی است ولی دوزهای مورد استفاده و رایج در تکنیک های داخل و خارج دهانی هنوز هم آنقدر است که نیاز به رعایت اصول ایمنی

حفاظت برای بیمار شدیداً احساس میشود. لذا توصیه میشود که دندانپزشکان با استفاده از فیلم های با سرعت F و کولیماتور مستطیلی بهترین گزینه را برای کاهش دوز اشعه وارد شده به بیماران انتخاب نمایند.

(۱۶)

– در سال ۲۰۰۹ Mupparapu M, Kim IH در مقاله ای اصول رادیوگرافی داخل دهانی را مورد بررسی قرار دادند. در این مقاله با توجه به مصوبات سال ۲۰۰۴ انجمن دندانپزشکی آمریکا (ADA) و انجمن غذا و داروی آمریکا (F.D.A) معیارهای جدید انجام رادیوگرافی های دندانپزشکی در آمریکا با مصوبات کانادا و انجمن اروپائی دندانپزشکی مورد مقایسه قرار گرفت. نخستین بار در سال ۱۹۸۷ F.D.A اصول کار با اشعه و حفاظت را در آمریکا منتشر کرد که از آن زمان تا کنون تغییرات متعددی در این مصوبات صورت گرفته است. مقالات جدید نشان میدهد که درصد کمی از دندانپزشکان این مصوبات را رعایت میکنند. خصوصاً در دانشگاه ها و دانشکده های دندانپزشکی کانادا کمتر به این مصوبات توجه میشود. بنظر میرسد در مطب ها و کلینیک های خصوصی هم دندانپزشکان علاقه چندانی به رعایت این قوانین ندارند. در سال ۲۰۰۷ ICRP (انجمن بین المللی حفاظت از اشعه ایکس) میزان حساسیت به اشعه در اعضاء مختلف بدن را ارزیابی نموده و تحقیقات بعد از آن مشخص کرد که دوز موثر در رادیوگرافی های دندانپزشکی ۳۲ تا ۴۲۲ درصد بیشتر از انتظار ICRP (با مصوبات سال ۱۹۹۰) میباشد. بر اساس مقالات منتشر شده از آن زمان تا کنون بنظر میرسد که هنوز هم بهترین اقدام برای حفاظت از بیماران و پرسنل درمانی توصیه های ایمنی در مورد رادیوگرافی دندانپزشکی میباشد. (۱۷)

– در سال ۲۰۰۶ Roth J, Schweitzer P, Gückel C مقاله ای در مورد اصول حفاظت در برابر اشعه منتشر کرد. در همین سال اجلاس حفاظت در برابر اشعه در شهر بازل سوئیس برگزار شد که اصول حفاظت در برابر پرتوها و آخرین مصوبات انجمن دندانپزشکی سوئیس مورد بررسی قرار گرفت و راهکارهایی جهت کاهش دوز اشعه تأیید شده به بیمار به همراه تنظیم مناسب تیوپ و آموزش پرسنل ارائه گردید. پرتوها در دوزهای پائین نیز بالقوه خطرناکند ولی باید توجه داشت که انسان از بدو تولد بر روی زمین در معرض تابش انواع پرتوهای

یونیزان از منابع طبیعی قرار دارد. بیش از یک قرن است که پرتوهای اضافی ساخت دست بشر به پرتوهای طبیعی افزوده شده است. در سوئیس میزان پرتوتابی به هر نفر از کل منابع طبیعی و اشعه ایکس مصنوعی حدود ۴ میلی سیورت (msv) میباشد که ۲۹ درصد آن (۱/۱۷ میلی سیورت) مربوط به اشعه مصنوعی ساخت دست بشر و ۴۰ درصد آن (۱/۶ میلی سیورت) مربوط به گاز رادون میباشد. اشعه ایکس مورد استفاده در کارهای پزشکی تقریباً ۲۶ درصد (۱ میلی سیورت) از دوز پرتوتابی سالیانه جمعیت سوئیس را شامل میشود و کمتر از ۵ درصد از تابش های مصنوعی حاصل استفاده از تسلیحات اتمی، انرژی هسته ای و سایر فعالیت های پرتوزا میباشد. (۱۸)

— در سال ۲۰۰۴ Jacobs R و همکارانش در مقاله ای تحت عنوان "عقیده دندانپزشکان بلژیک در مورد حفاظت در برابر پرتوها" عقاید و نظریات ۷۰۰ دندانپزشک در کشور بلژیک را مورد بررسی قرار دارند به این منظور پرسشنامه ای تهیه برای ۷۰۰ دندانپزشک ارسال شد که در آن اطلاعات دموگرافیک افراد و سوالاتی درباره حفاظت شده بود. ۷۱ درصد از دندانپزشکان به این پرسشنامه پاسخ دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که در بیشتر مطبها فاکتورهای تابشی در تکنیک های داخل دهانی معادل با ۶۰-۷۰ kVp, 10-12 ma با متوسط زمان تابش ۰/۴۵ S می باشد و در صورت استفاده از فیلم سریعتر، تابش اشعه کاهش نمی یابد. حدود ۱/۳ از دندانپزشکان از گیرنده های دیجیتالی بجای فیلم استفاده می کردند. ۴۰ درصد از دندانپزشکان دارای فیلم هولدر ۶ درصد دارای کلیماتور مستطیلی بودند. فاصله متوسط دندانپزشکا از تیوپ تابش اشعه X 2/2m بود و تقریباً ۸ درصد از دندانپزشکان گیرنده تصویر را در دهان بیماران نگه داشته یابه بیمار کمک می کردند که حین تابش گیرنده تصویر را در دهان خود نگه دارد! ۱/۴ از دندانپزشکان هنگام تصویربرداری پشت دیوار می ایستادند. بیشتر دندانپزشکان خانم از پیش بند سربی استفاده می کردند.

ارزیابی دوز اشعه تابیده شده به بیماران نشان داد که اکثر دندانپزشکان مرد درمقایسه با همکاران خانم خود

(msA/۳ درمقایسه با MS۲/۲) دوزهای موثر بالاتری درسال به بیماران وارد می نمایند. (۱۹)

– در سال ۱۹۹۵ Robert و همکارانش در تحقیقی که بر اساس یک پرسشنامه ۷ سئوالی در تلاش برای ارزیابی صنعت و توانایی شرکت کنندگان در دوره‌های تکمیلی آموزش پرسشنامه‌ای تکمیل و فرستاده شد. بر اساس اطلاعات به دست آمده:

این تحقیق نشان داد که نتیجه کلی اهمیت استانداردهای حفاظت در مقابل اشعه باید برای دندانپزشکان بلژیک تشریح شود چون به نظر می‌رسد که شیوه‌های حفاظتی مورد استفاده در بلژیک کمتر از حد قابل قبول است. باید برنامه آموزشی مداومی برای دندانپزشکان در نظر گرفت علاوه بر این باید توصیه‌های انجمن اروپایی حفاظت در مقابل پرتوها را با تغییرات لازم به اطلاع دندانپزشکان رساند. (۲۰)

سرعت فیلم: ۲۱٪ مطب‌ها از فیلم با سرعت E و بیش از ۷۹٪ مطب‌ها عموماً یا انحصاراً از فیلم با سرعت D استفاده می‌کردند.

کولیماسیون: تنها ۳٪ مطب‌ها از کولیماسیون مستطیلی استفاده می‌کردند و بیش از ۶۵٪ انحصاراً از کولیماسیون گرد و کوتاه استفاده می‌کرده‌اند.

نتایج بدست آمده نگران کننده بود. به خصوص که برای حصول تصویر در اکثر بیماران تلاش فراوانی می‌شود و اغلب با تکرار رادیوگرافی به علت تکنیک غلط با کیفیت بد تصویر مواجه می‌شوند.

دندانپزشکان عمدتاً می‌گویند که فیلم‌های با سرعت D دقت تشخیص بالاتری دارند در مقابل، wu و Lavella گزارش کردند که این خطاها، خطاهای تکنیکی در جایگذاری فیلم و یا ظهور و ثبوت فیلم است که باعث تصویر غیر قابل تشخیص می‌شود نه سرعت فیلمها.

بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق به نظر می‌رسد که دندانپزشکان یا به این مورد اعتقاد ندارند و یا اهمیت آنها را نادیده می‌گیرند.

– بررسی وضعیت مطب‌ها و مراکز دندانپزشکی شهرستانهای کرمان، سیرجان و جیرفت از نظر استفاده از دستگاههای رادیوگرافی دهانی و رعایت اصول بهداشت پرتو ایکس

در این تحقیق پرسشنامه‌ای تهیه و در آن اطلاعات زیر خواسته شده بود. MA و KVP دستگاه رادیوگرافی دهان، زمان تابش پرتو جهت تهیه یک عکس PA، حفاظت پرسنل و استفاده از فیلم نگهدار، پیش‌بند سربی، یقه‌بند سربی، نوع فیلم (از نظر سرعت) و نوع کولیماتور

نتایج: فقط ۳۶/۵۷٪ (۴۹ از ۱۳۴) افراد ارزیابی شده در مطب‌ها یا مراکز دندانپزشکی خود از دستگاه رادیوگرافی دهان استفاده می‌کردند. هیچ‌کدام از افراد اخیر از فیلم نگهدار، کولیکماتور بلند و لذا از تکنیک موازی استفاده نمی‌کردند.

۸۵/۷۱٪ از کولیماتور استوانه‌ای کوتاه و ۱۴/۲۹٪ بقیه دستگاهی با Pointed cone داشتند (بدون کولیماتور). ۵۱/۰۲٪ از فیلم با سرعت D/E و ۱۸/۶۰٪ از فیلم با سرعت D و فقط ۲/۰۴٪ (۱ از ۴۹) از یقه‌بندی سربی استفاده می‌کردند. ۴۴/۹۰٪ از محافظ سربی، ۲۸/۷۷٪ از قانون فاصله و مکان و ۱۶/۳۳٪ از هر دو روش برای محافظت خود و پرسنل استفاده می‌کردند.

کلاً به نظر می‌رسد که دندانپزشکان مورد مطالعه از لحاظ محافظت بیمار از پرتو ایکس تطابق کمی با استانداردهای جهانی دارند و بیشترین تشابه را با استانداردهای جهانی در محافظت خود و سایر افراد شاغل از پرتو ایکس دارند. (۲۱)

— میزان رعایت اصول بهداشت پرتو ایکس در مراکز دندانپزشکی شهرستان اصفهان

در این تحقیق مراکز و مطب‌های دندانپزشکی از نظر رعایت اصول بهداشتی و حفاظتی پرتونگار، بیماران و محیط کار مورد ارزیابی قرار گرفتند.

در این تحقیق ۴۱/۲۴٪ مطب‌ها و ۸۴/۲۱٪ درمانگاهها مجهز به دستگاه رادیوگرافی دندان بودند. در زمینه حفاظت پرتونگاران، میزان بهداشت پرتو نسبتاً خوب بود. اغلب واحدها دارای دیوار سربی بوده و یا در صورت عدم دیوار سربی قوانین حفظ فاصله یا زاویه مناسب را جهت حفاظت پرتونگار رعایت می‌کردند.

در زمینه حفاظت محیط کار به واسطه نظارت‌های دوره‌ای اداره نظارت بر درمان سازمان انرژی اتمی بیشتر به مسئله استفاده از فیلم بچ (Film-Bedge) توجه داشتند و تمام درمانگاهها دارای اتاق رادیوگرافی سرب کوبی شده بودند. در زمینه حفاظت بیمار همه دندانپزشکان از فیلمهای D و D/E موجود در بازار استفاده می‌کردند و هیچ واحدی فیلم E استفاده نمی‌کرد. نوع کولیماتور نیز مسئله حفاظت دیگری است که باز هیچ واحدی کولیماتور چهارگوش نداشت. به علاوه در بیش از ۹۰٪ واحدها از روپوش سربی جهت حفاظت بیماران استفاده نمی‌شد.

نتیجه: در کل چنین به نظر می‌رسد که متأسفانه به مسئله بهداشت پرتو ایکس به خصوص در مورد حفاظت بیماران توجهی مبذول نمی‌گردد که می‌توان بخشی از آن را به عدم آگاهی افراد (پرتونگاران و دندانپزشکان) نسبت داد. (۲۲)

- روشهای دندانپزشکان سوئسی برای انتخاب فیلمهای رادیوگرافی دندانپزشکی و کولیماتور جهت رادیولوژی دهان

روش: یک سری پرسشنامه تهیه شد که در آن اطلاعاتی مثل نوع فیلم و کولیماتور و دیگر روشهای کاهش محدود کردن دوز پرتو مورد ارزیابی قرار می‌گرفت. پرسشنامه برای ۲۰۰۰ دندانپزشک که به طور تصادفی انتخاب شده بودند فرستاده شد. سپس نتایج مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. از ۶۹/۳٪ افرادی که به پرسشنامهها جواب داده بودند، ۵۲٪ از فیلم با سرعت D، ۴۷٪ از فیلم با سرعت E، ۴۲٪ از کولیماتور استوانه‌ای و فقط ۲۹٪ از کولیماتور مستطیلی استفاده می‌کردند. دندانپزشکانی که در "خدمات بهداشت دندان عمومی" اشتغال داشتند، کسانی که رادیوگرافی دندانپزشکی را یک عمل پر خطر می‌دانستند و کسانی که تحت آموزش یک هفته‌ای قرار گرفته بودند از روشهای کاهش و محدود کردن دوز پرتو استفاده می‌کردند.

نتیجه: به نظر می‌رسد برای افزایش آگاهی از خطرات ناشی از پرتو و پی بردن به تکنیکهای جدید، باید آموزش قبل و بعد از فارغ‌التحصیلی به صورت اجباری درآید. (۲۳)

- بررسی میزان رعایت اصول بهداشت اشعه ایکس در مطبها و مراکز دندانپزشکی شهر مشهد در سال ۱۳۷۸

هدف این بررسی، ارزیابی میزان رعایت بهداشت پرتو و تشخیص عوامل مؤثر در تابش غیر ضروری پرتو به بیمار و دندانپزشک بود.

پرسشنامه‌ای فراهم شد که متغیرهای چندی را ارزیابی می‌نمود:

روش پرتونگاری PA، نوع فیلم کاربردی، بهره‌بری از فیلم نگهدار و بقیه‌بند سربی، زمان تابش در یک پرتونگاری PA، تغییر زمان تابش در پرتونگاری از کودکان، کولیماتور دستگاه، حفاظت کارکنان، زمان ظهور یک پرتونگاشت PA، تغییر زمان تابش در دو فک نسبت به هم و پرسش‌هایی درباره‌ی آگاهی‌های دندانپزشکی در زمینه‌ی بهداشت پرتوی ایکس.

از میان ۱۶۳ نمونه‌ی بررسی شده، ۹۸/۱۶٪ از روش نیمساز، ۲۰/۸۶٪ از فیلم نوع D 88/39٪ از فیلم نوع E و ۳۹/۲۶٪ از فیلم نوع D/E، تنها ۱/۸۴٪ از نگهدارنده‌ی فیلم و ۲/۴۵٪ از زمان تابش پرتوی کمتر از ۰/۲۵ ثانیه استفاده می‌کردند. ۶۵/۰۳٪ زمان تابش را در کودکان کاهش می‌دادند. ۴۱/۷۲٪ کولیماتور گرد کوتاه، ۳۲/۵۱٪ کولیماتور گرد متوسط ۲۵/۷۷٪ دستگاه بی کولیماتور به کار می‌بردند.

۵۰/۹۲٪ برای حفاظت خود از دیوار سربی، ۲۲/۰۶٪ از دیوار بتونی و ۲۳/۹۳٪ از قانون فاصله و مکان مناسب سود می‌جستند. ۲۷/۶۰٪ زمان ظهوری بیش از ۳۰ ثانیه به کار می‌بردند و ۱۹/۰۲٪ زمان تابش پرتو را از فک بالایی به فک پایین کاهش می‌دادند.

میانگین پاسخ‌های درست دندانپزشکان به پرسش‌های بخش سنجش آگاهی آنها درباره‌ی بهداشت پرتو ۶۱/۳۵٪ بود.

داده‌ها حاکیست که هماهنگی واحدهای درمانی در زمینه بهداشت پرتو با اصول و استانداردهای جهانی در زمینه حفاظت بیماران کم و در زمینه حفاظت خود دندانپزشک و کارکنان واحد، نسبتاً قابل پذیرش است. (۲۴)

– در سال ۲۰۰۵ Ilgüy و همکارانش در ترکیه مسابقه دندانپزشکی را مورد بررسی قرار دادند هدف از این

تحقیق ارزیابی اطلاعات دندانپزشکان ترکیه در مورد کاهش دوز اشعه و تکنیک‌های تصویربرداری بود.

اطلاعات ۶۳۶ دندانپزشک شرکت کننده در یازدهمین کنگره بین المللی انجمن دندانپزشکی ترکیه با توزیع

پرسشنامه ای با ۳۲ سوال ارزیابی شد. نتایج این تحقیق نشان داد که اطلاعات اکثر دندانپزشکان در مورد تجهیزات رادیولوژی و تکنیک های مورد استفاده، ضعیف است. ۸۶/۹ درصد از دندانپزشکان از میزان KVP دستگاه خود آگاهی نداشتند. فقط ۵/۵ درصد از آنان دارای کلیماتور مستطیلی شکل بودند. اطلاعات دندانپزشکان در مورد سرعت فیلم هم کم بود. ۲۱/۶ درصد از آنان فیلم D را ترجیح می دادند. ۱۰/۲ درصد از آنان از فیلم E استفاده می کردند تنها ۲/۳ درصد از دندانپزشکان فیلم F را مصرفی کردند. ۶۲ درصد از دندانپزشکان از تکنیک نیمساز استفاده می کردند. ۸۲/۵ درصد از دندانپزشکان در مطب خود رادیوگرافی تهیه می کردند و با هیچ رادیولوژیستی همکاری نمی نمودند. این مطالعه نشان داد که برای هرگونه تلاشی جهت کاهش تابش های غیرضروری پرتوها باید به دندانپزشکان انواع تکنیک ها و روشهای حفاظت در مقابل اشعه را دوباره آموزش داد. (۲۵)

— در سال ۲۰۰۶ انجمن دندانپزشکی آمریکا توصیه هایی برای به روز شدن رادیوگرافی های دندانپزشکی ارائه نمود. در این مقاله که در نشریه جامعه دندانپزشکی آمریکا منتشر شد، انجمن حفاظت از پرتوها مصوبات خود در زمینه حفاظت از اشعه در دندانپزشکی را در سال ۲۰۰۳ را تغییر داد و به روز نمود. مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری ها راهکارهای جدید کنترل عفونت را منتشر نمود و انجمن غذا و داروی آمریکا معیارهای انتخابی خود در مورد تصویر برداری دندانپزشکی در سال ۲۰۰۴ را تغییر داد. در مصوبات جدید، علاوه بر معیارهای قبلی به مسائلی چون نکات مهم در انتخاب بیمار، کلیماسیون، انتخاب نوع فیلم در تکنیک های رایج تصویر برداری فیلتراسیون اشعه و سائل حفاظت از بیمار، استفاده از فیلم نگهدار، حفاظت از تکنسین تابش اشعه به فیلم و ظهور و ثبوت، کنترل عفونت، کنترل کیفی اشعه، مشاهده تصاویر، رادیوگرافی دیجیتال مستقیم و لزوم آموزش مداوم دندانپزشکان و تکنسین ها توجه ویژه شده است و مهمترین نتیجه ای که گرفته شده آن است که باید علاوه بر رعایت اصول حفاظت اشعه X از تابش بی مورد پرتوها به بیمار و رادیوگرافی اضافی جدا احتراز نمود.

برخی از مهمترین مصوبات جدید عبارت است از : ملاکهای انتخاب بیمار : باید با توجه به سن بیمار ، مراحل رشد و نمو دندانها ، ریسک وجود پوسیدگی و بیماری پریودنتال ، رادیوگرافی های لازمه را برای بیمار تجویز نمود .

مطالعات نشان می دهد یک بیمار بدون علامت تنها به رادیوگرافی پانورامیک نیاز دارد که درتلفیق با رادیوگرافی پری اپیکال از دندانهای مشکل دار می توان منجر به ۴۳ درصد کاهش تابش اشعه به بیماران شود . دندانپزشک نباید از قبل فواصل رادیوگرافی برای پیگیری بیماران را اعلام کند بلکه بهتر است پس از هر معاینه در صورت لزوم این کار را انجام دهد اگر بیماری از دندانپزشک دیگر به کلینیک ارجاع شده و رادیوگرافی های قبلی او کافی است ، نیازی به انجام رادیوگرافی جدید نیست . در عین حال برای خانمهای باردار با ملاحظات حفاظتی می توان انواع رادیوگرافی های دندانپزشکی را انجام داد و برای بیمارانی که قبلا تحت رادیو تراپی قرار گرفته اند انجام رادیوگرافی نیاز به هیچ اقدام حفاظتی اضافی ندارد

در انتخاب فیلم برای تصویربرداری داخل دهانی فیلم های E و F ارجح است و نباید از فیلم D استفاده شود به این ترتیب تا ۵۰ درصد اشعه دریافتی بیماران کاهش می یابد .

برای انجام رادیو گرافی پانورامیک ، باید از صفحات تشدید کننده عناصر نادر خاکی استفاده شود و سرعت فیلم و صفحه باید ۴۰۰ یا بیشتر باشد .

کلیماسیون : هر دستگاه رادیوگرافی داخل دهانی باید مجهز به کلیماتور باشد کلیماتورهای مستطیلی تا ۱/۵ برابر بیش از کلیماتورهای گرد ، دوز اشعه را کاهش می دهد . لذا برای انجام رادیوگرافی پری اپیکال یا بایت وینگ از کلیماتور مستطیلی باید استفاده نمود .

کلیماتور CM۴۰ بهتر از کلیماتور cm۲۰ است و دوز اشعه را ۱۰ تا ۲۵ درصد بیشتر کاهش می دهد . کلیماتورهای بیت ۲۰ تا cm۴۰ هم می تواند در کاهش دوز اشعه کمک کند . فاصله تکسین تیوپ تا دستگاه نباید از ۲ درصد فاصله مصوب کمتر باشد .

فیلتراسیون اشعه : ولتاژهای پایین باکنتراست بالا و دوز اشعه ورودی بالا و دوز عمقی کم و درجاتی از اشعه پراکنده ایجاد می کند درحالی که ولتاژهای بالا تصاویری باکنتراست پایین بوجود می آورد که می

توان دانسته های مختلف چسب را روی آن تشخیص داد . بنابراین یکی از مهمترین اهداف از انجام رادیوگرافی باید تعیین کیلوولتاژ دستگاه باشد . بهترین کیلوولتاژ برای دستگاههای اشعه X دندانپزشکی بین ۸۰ تا ۶۰ kvp است . کارخانجاتی که دستگاههای تصویربرداری با کیلوولتاژ کمتر از ۶۰ kvp تولید می کنند باید با اضافه کردن فیلتر آلومینیومی میانگین انرژی دسته پرتوها را به ۶۰ kvp برسانند .

وسایل حفاظت شخصی در بیماران ncp توصیه می کند که اگر کلیماسیون وسایر توصیه های ایمنی را با دقت بکار می بندید استفاده از پیش بند سربی روی بیماران لزومی ندارد ولی اگر حتی در رعایت یکی از این توصیه ها ضعیف عمل می کنید بهتر است از پیش بند سربی استفاده شود تا دوز اشعه دریافتی بیماران کاهش یابد . یقه بند تیروئیدی برای خانم های باردار و کودکان الزامی است . البته برای سایر بیماران هم بهتر است از یقه بند تیروئیدی استفاده شود . برای جلوگیری از ترک برداشتن سرب درون پیش بندها و یقه بند تیروئیدی ، آویختن آنها بهتر است تا کردن است .

استفاده از فیلم نگهدار برای تکنیک های پری آپیکال بابت وینگ از فیلم نگهدارهای مناسب با کلیماتور اشعه X باید استفاده نمود . برای کنترل عفونت بهتر در مطبها استفاده از استریلیزاتورهای حرارتی یا ضد عفونی کننده های قوی برای فیلم نگهدارها توصیه می شود . اگر از یکی از اعضای فامیل بیمار برای نگهداری فیلم هولدر در دهان بیمار کمک می گیرید باید حتما حفاظت وی در مقابل اشعه کامل باشد .

حفاظت تکنسین : گرچه کسی که در محیط دندانپزشکی کار می کند نسبت به سایر کسانی که با اشعه X سروکار دارند دوز پائینی از پرتوها را دریافت می کنند ولی لازم است حفاظت شخصی در مورد این افراد جدار عایت شود . برنامه حفاظت از تکنسین ها عبارت است از :

- آموزش مداوم حفاظت در مقابل اشعه
- مانیتورینگ سالانه
- استفاده از حفاظت های شخصی

بیشترین دوز مجاز سالیانه $msv 50$ است و دریافت $msv 10$ * سن فرد حداکثر دوز مجاز عمر فرد به حساب می آید. دوز های شخصی مورد استفاده پرسنل بیش از $msv 1$ اشعه دریافتی را نشان می دهند. افرادی که رادیوگرافی دندانپزشکی را انجام بدهند و باردار هستند باید حتما دوز شخصی داشته باشند.

تاحدامکان باید پرسنل رادیولوژی از سدها و حفاظت های اشعه X استفاده کنند که شامل پنجره سربی برای مشاهده بیمار حین تابش و دیوار سربی است. زمانی که هیچ حفاظتی بین پرسنل و بیمار نیست باید فاصله بین بیمار و پرسنل هنگام تابش اشعه حداقل $M 2$ باشد و نباید پرسنل در مسیر پرتوهای اولیه قرار بگیرد. Ncrp جزئیات بیشتری هم برای حفاظت تکنسین ها قائل است.

میزان تابش اشعه و شرایط ظهور و ثبوت کیفیت نگاره رادیوگرافی را تعیین می کند. تکنیسین باید زمان تابش و آمپراژ دستگاه را مناسب با بهترین کیفیت تصویری تنظیم نماید. رادیوگرافی ها نباید over exposed شده و بعد دچار ظهور کمتر از حد معمول شود. چون نتیجه این کار افزایش تابش اشعه به بیمار و پرسنل و در نهایت دریافت کلیشه ای با کیفیت پایین است.

رادیوگرافی ها نباید در تاریکخانه با تکیه بر خصوصیات بصری نگاره ظاهر و ثابت شود بلکه باید مقررات کارخانه سازنده دارد در مورد زمان ظهور دمای ظهور و کیفیت شیمیایی دارد به دقت رعایت شود و تاریکخانه باید تهویه مطبوع داشته باشد و پرسنل دندانپزشکی برای اجتناب از تماس با مایعات شیمیایی باید اصول ایمنی کار در تاریکخانه را رعایت نمایند. بهتر است تاریکخانه دارای دستگاه ظهور و ثبوت اتوماتیک مجهز به محفظه Day light باشد. زمان لازم برای expose فیلم در معرض نور تاریکخانه نباید طولانی باشد. قوانین ایالتی برای زباله هایی چون داروهای ظهور و ثبوت و پاکت فیلم و سرب باید بدقت رعایت شود. سرب موجود در فیلم ها باید مطابق قوانین Epa دفع گردد.

کنترل کیفی: برای اطمینان از کنترل کیفی دستگاههای اشعه X گیرنده تصویر ظهور و ثبوت تاریکخانه و پیش بند سربی و یقه بند تیروئیدی باید به نکات زیر توجه داشت. نصب دستگاه اشعه X باید با کسب مجوزهای لازم صورت بگیرد و هر 4 سال یک بار نسبت به تعویض دستگاه یا تعویض قسمتهای فرسوده آن اقدام جدی به عمل آید. در این مورد قوانین ایالتی در نواحی مختلف بایکدیگر متفاوت هستند. دستگاه

ظهور و ثبوت باید بامجوز نصب شود ماهیانه تحت کنترل و بازرسی مرکز نصب کننده فرابگیرد داروهای ظهور و ثبوت باید هر روز مورد بازبینی قرار بگیرند و هر بسته فیلم باید جداگانه باین داروها تست شود. پیش بندسری یقه بند تیروئیدی باید ماهیانه بصورت چشمی بررسی شود و سالیانه تحت آزمایشات فلوسکوپی قرار بگیرند تا وجود هرگونه شکاف یا ترک در آنها آشکار شود. اگر وسایل محافظ خراب شود بعلت دارا بودن سرب دفع آنها شامل قانون دفع زباله های خطرناک می شود (۲۶)

– درسال ۲۰۰۹ Pecivliene v و همکارانش درمقاله تحت عنوان استفاده از رادیوگرافی دندانپزشکی درمیان دندانپزشکان لیتوانی , شرایط انجام رادیوگرافی و تکنیک های مورد استفاده درلیتوانی را تحت بررسی قرار دادند. دراین تحقیق برای تمام ۲۸۷۹ دندانپزشک شاغل پرسشنامه ای چند پاسخی ارسال شد .

پاسخ دهندگان موظف بودند که تنها یک پاسخ را انتخاب نمایند . تنها پاسخ هایی درتحقیق شرکت داده شد که دندانپزشکان مسوول آن دارای گواهی و دیپلم دندانپزشکی مورد تأیید وزارت بهداشت کشور بودند . نتایج این تحقیق نشان داد که تنها ۵۳ درصد از دندانپزشکان به پرسشنامه پاسخ کامل داده بودند . ۶۱/۶ درصد از آنها درمطب یا کلینیک محل کار خود دستگاه داخل دهانی داشتند و ۹۱/۵ درصد از دندانپزشکان همیشه معاینات کلینیکی خود را را دابوگرافی تکمیل می کردند . ۴۸ درصد از انگشت بیماران برای نگهداری فیلم در داخل دهان استفاده کرده و ۱۹/۳ درصد از دندانپزشکان نگاهدارنده فیلم را مورد استفاده قرار می دادند نتایج این تحقیق نشان داد که کسانی که به تازگی فارغ التحصیل شده بودند بیشتر از رادیوگرافی دیجیتال برای معالجه ریشه استفاده می کردند . استفاده از فیلم هولدر در لیتوانی رایج نیست و باید آموزش ضمن کار برای دندانپزشکان با جدیت بیشتری پیگیری شود تا استفاده از فیلم نگاهدار تکنیک دیجیتال برای آنان عمومی گردد (۲۷)

فصل سوم

مواد و روش تحقیق

۳-۱ : مواد و روشها:

روش تحقیق کراس سکشنال روی کلیه شرکت کنندگان انجام گرفت. میزان آگاهی در مورد استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی با ۱۱ شاخص و میزان رعایت این استاندارد ها با ۱۲ شاخص در یک طیف صحیح و غلط در فرمی وارد و بصورت پرسشنامه ای بین شرکت کنندگان در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران توزیع گردید.

از آنها خواسته شد این پرسشنامه ها را تکمیل و به مسول جمع آوری عودت نمایند و عوامل مرتبط مثل سن،جنس،تخصص،عضویت در هیئت علمی،تاریخ فارغ التحصیلی،دانشگاه اخذ آخرین مدرک تحصیلی،شهر محل اشتغال و میزان علاقه به حرفه دندانپزشکی بررسی و ثبت گردید.

اگر از شاخص های آگاهی ۲۵ درصد را نمیدانستند خیلی ضعیف، بین ۲۵ تا ۵۰ درصد ضعیف، ۵۰ تا ۷۵ درصد خوب و بالای ۷۵ درصد آگاهی خیلی خوب تلقی میشود و همین مسئله در مورد رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی نیز لحاظ گردید و آنهاى که میزان آگاهی و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی غیر قابل قبول داشتند با آزمون کی دو مورد قضاوت قرار گرفتند]

پرسشنامه

همکار گرامی خواهشمندیم در راستای بهبود آگاهی و آموزش دانشجویان و همکاران ، به

پرسشهای این طرح پژوهشی پاسخ دهید .

دندانپزشک: عمومی متخصص آیا عضو هیأت علمی هستید؟ بله خیر

سن: سال جنس: مرد زن

تاریخ فارغ التحصیلی: سال دانشگاه محل اخذ آخرین مدرک تحصیلی: شهر محل اشتغال:

در چه بخشی به انجام خدمات درمانی می پردازید: خصوصی دولتی دانشگاهی

میزان علاقه خود را به حرفه دندانپزشکی چگونه ارزیابی می کنید:

بسیار کم کم متوسط زیاد بسیار زیاد

از دیدگاه شما ، تصویر برداری تا چه اندازه در دندانپزشکی کاربرد دارد؟

بسیار کم کم متوسط زیاد بسیار زیاد

آیا درمحل کار خود ، دستگاه پرتو نگاری دارید؟ خیر بلی

از چه ثبت کننده ای (رستپتور) بهره می برید؟ فیلم رستپتور دیجیتال

دستگاه پرتو نگاری شما تقریباً چند سال عمر دارد؟ سال

آیا دستگاه خود را مورد بازرینی (Check UP) دوره ای قرار می دهید؟ بلی خیر

بطور میانگین چند بار در هفته درمحل کار خود اقدام به انجام پرتو نگاری می کنید؟ بار

میزان شناخت خود را از کاربردهای پرتو نگاری:

دیجیتال ، R.V.G. ، توموگرافی ، C.T. اسکن ، I.M.R. ، D.V.T (C.B.V) در دندانپزشکی چگونه ارزیابی می کنید .

بسیار کم کم متوسط زیاد بسیار زیاد

پرسشهای مربوط به اصول بهداشت و حفاظت پرتو :

۱- از دیدگاه شما هدف از اجرای اصول بهداشت و حفاظت پرتو چیست؟

۲- معمولاً چه نوع پرتو نگاری هایی برای اغلب بیماران در ملاقات اول تجویز می کنید؟

BW PA panoramic (OPG) Full mouth

۳- آیا پرتو نگاشتهای گذشته ی بیماران را از او می خواهید ؟ بلی خیر

۴- از دیدگاه شما بهترین اندام جهت حفاظت در پرتو نگاری دهان و دندان کدام است ؟

گنادها مغزاستخوان تیروئید پوست

۵- از دیدگاه شما در کدامیک پرتو بیشتری به بدن بیمار تابیده می شود ؟

Full Mouth panoramic (OPG)

۶- از دیدگاه شما آیا می توان از یک خانم باردار پرتونگاری PA تهیه نمود ؟

خیر بله چه تعداد

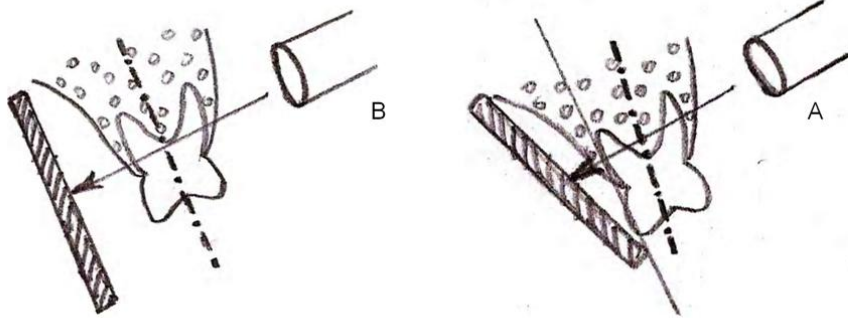
۷- آیا می دانید هنگام پرتونگاری با فیلم ، E Speed برای هریک از دندانهای زیر چه اندازه تابش پرتو نیاز است ؟

دندان مولر فک بالا دهم ثانیه انسیزور پایین دهم ثانیه

۸- زمان پردازش پرتونگاشتهای شما تقریباً چه اندازه است ؟ ظهور ثانیه ثبت ثانیه

۹- از دیدگاه شما کدامیک از روشهای پرتونگاری PA از تصویر بهتری برخوردار است ؟ A B

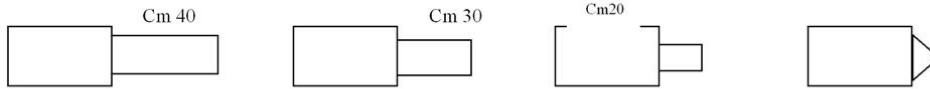
شما کدام روش را به کار می برید ؟

۱۰- آیا هنگام پرتونگاری داخل دهانی ، از فیلم نگه دار استفاده می کنید ؟ بلی خیر

۱۱- در پرتونگاری داخل دهانی ، چه فیلمی از نظر سرعت را بکار می برید ؟ D E F

۱۲- کولیماتور دستگاه پرتونگاری شما از کدام نوع است :

و سطح مقطع آن چگونه است ؟ دایره مربع

۱۳- در موارد زیر چه تغییری در زمان تابش پرتو ایجاد می کنید ؟

الف : از بیمار درشت جثه به بیمار ریز جثه : افزایش کاهش هیچکدام

ب : از دندان قدامی به دندان خلفی : افزایش کاهش هیچکدام

ج : از فک بالا به فک پایین : افزایش کاهش هیچکدام

۱۴- از چه ابزار یا روشی برای حفاظت بیمار در برابر پرتو بهره می برید ؟

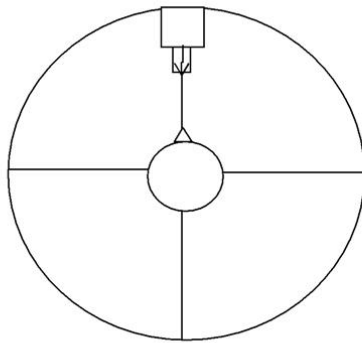
۱۵- از چه ابزار یا روشی برای حفاظت خود و کارمندان ، در برابر پرتو بهره می برید ؟

۱۶- زیاله های ناشی از فرایند پرتونگاری را چگونه دفع می کنید ؟

پوشش و سرب فیلم ها : محلول های ظهور و ثبوت کهنه

۱۷- چنانچه هیچگونه حفاظی میان شما و دستگاه پرتو نگاری نباشد ، در کدام منطقه و حداقل در چه فاصله ای از سر بیمار قرار می

گیرید ؟

فصل چهارم

نتایج ویافته ها

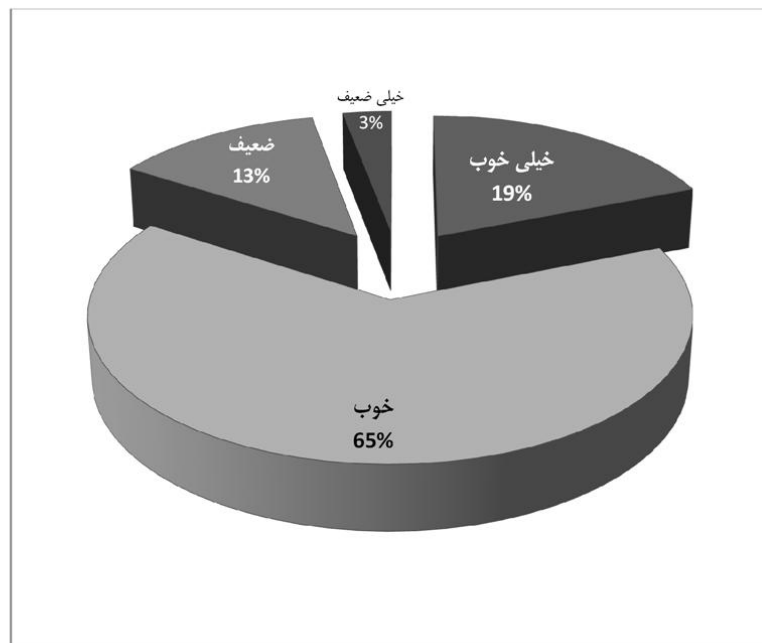
۳-۲: نتایج تحقیق:

پرسشنامه ها به تعداد ۱۰۰۰ نسخه در بین دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران توزیع گردید. از بین پرسشنامه های برگشتی تعداد ۷۰۰ نسخه که به کلیه سوالات جواب داده بودند مورد بررسی قرار گرفتند که تعداد ۲۰ نفر معادل ۲/۵ درصد عضو هیئت علمی، ۳۹ نفر معادل ۵/۶ درصد متخصص، ۳۱۰ نفر معادل ۴۳/۳ درصد زن و بقیه مرد بودند. محل اشتغال ۵۱/۶ درصد تهران و ۴۸/۴ درصد شهرستانها بود، ۶۲/۹ درصد در بخش خصوصی و ۳۷/۱ درصد در بخش دولتی و خصوصی فعال بودند. متوسط سن آنها ۳۸ سال بود که حداقل سن شرکت کنندگان در این تحقیق ۲۵ و حداکثر آن ۷۲ سال بود.

اگر از شاخص های آگاهی ۲۵ درصد را نمی دانستند خیلی ضعیف، بین ۲۵ تا ۵۰ درصد ضعیف، ۵۰ تا ۷۵ درصد خوب و بالای ۷۵ درصد آگاهی خیلی خوب تلقی می شود و همین مسئله در مورد رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی نیز لحاظ گردید و آنهایی که میزان آگاهی و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی غیر قابل قبول داشتند با آزمون "کی دو" مورد قضاوت قرار گرفتند.

بر همین اساس توزیع افراد مورد بررسی بر حسب میزان آگاهی و نگرش دندانپزشکان ایرانی در خصوص رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی در نمودار شماره ۱ ارائه شده است و نشان میدهد که آگاهی خیلی خوب به تعداد ۱۳۳ نفر به میزان ۱۹ درصد و آگاهی خوب به میزان ۶۵/۳ درصد بود و آگاهی متوسط ۱۳ درصد و آگاهی ضعیف به میزان ۲/۷ درصد بود که در نهایت آگاهی غیر قابل قبول در ۱۵/۷ درصد در نمونه ها وجود داشت. با توجه به میزان آگاهی غیر قابل قبول در نمونه ها، میزان واقعی عدم آگاهی را با اطمینان ۹۵ درصد از حداقل ۱۳ تا ۱۸/۴ درصد برآورد میگردد.

1-Key 2

نمودار شماره ۱: توزیع ۷۰۰ نفر دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران بر حسب میزان آگاهی و نگرش دندانپزشکان ایرانی در خصوص رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی.

توزیع افراد مورد بررسی بر حسب آگاهی قابل قبول و غیر قابل قبول و به تفکیک عوامل مرتبط در جدول شماره ۱ ارائه شده است و نشان می‌دهد که دندانپزشکانی که آگاهی نداشتند در مواجهه بیشتری از نظر عدم تخصص، عدم عضویت در هیئت علمی، جنس خاص، تاریخ فارغ التحصیلی، علاقه به رشته دندانپزشکی و نیز محل اخذ آخرین مدرک تحصیلی نبوده‌اند و آنهایی که آگاهی غیر قابل قبول داشتند ۶۳/۳ درصد و آنهایی که آگاهی قابل قبول داشتند ۵۲/۴ درصد در مواجهه با سن بالا بوده‌اند. و آزمون نشان داد که این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار است.

$P < 0/05$ و آنهایی که آگاهی غیر قابل قبول داشتند ۱/۵ برابر بیشتر از آنهایی که آگاهی قابل قبول داشتند

در مواجهه با سن بالا بوده‌اند. $O.R=1/5$

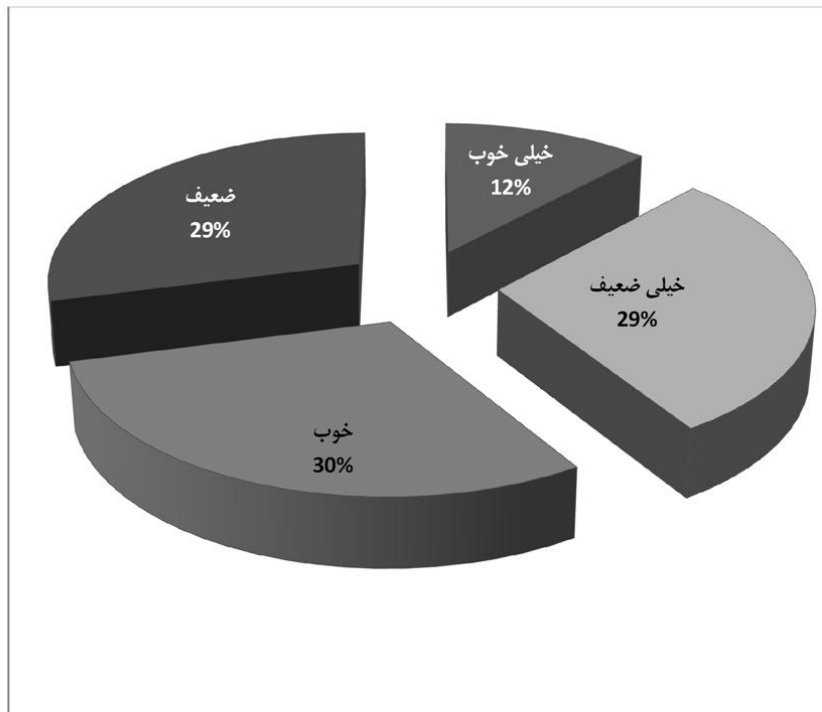
فراوانی آگاهی	تعداد	درصد
خیلی خوب	۱۳۳	۱۹
خوب	۴۵۷	۶۵.۳
ضعیف	۹۱	۱۳
خیلی ضعیف	۱۹	۲.۷
جمع	۷۰۰	۱۰۰

جدول شماره ۱: توزیع ۷۰۰ نفر دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران بر حسب میزان آگاهی و نگرش

دندانپزشکان ایرانی در خصوص رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی.

توزیع افراد مورد بررسی بر حسب میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در نمودار شماره ۲ ارائه شده است و نشان میدهد که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی، خیلی خوب به تعداد ۸۱ نفر معادل ۱۱/۶ درصد وجود داشت و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی، خوب به میزان ۲۹/۱ درصد، ضعیف به میزان ۲۸/۹ درصد و بالاخره رعایت خیلی ضعیف این استاندارد ها به میزان ۳۰/۴ درصد وجود داشت. که عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در ۵۹/۳ درصد وجود داشت. با توجه به این میزان شیوع عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در این درصد نمونه ها میزان واقعی آن با اطمینان

۹۵ درصد از حداقل ۵۵/۷ درصد تا ۶۲/۹ درصد برآورد میگردد. $C.195\% = (55/7 \quad 62/9$

نمودار شماره ۲: توزیع ۷۰۰ نفر دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران بر حسب میزان رعایت

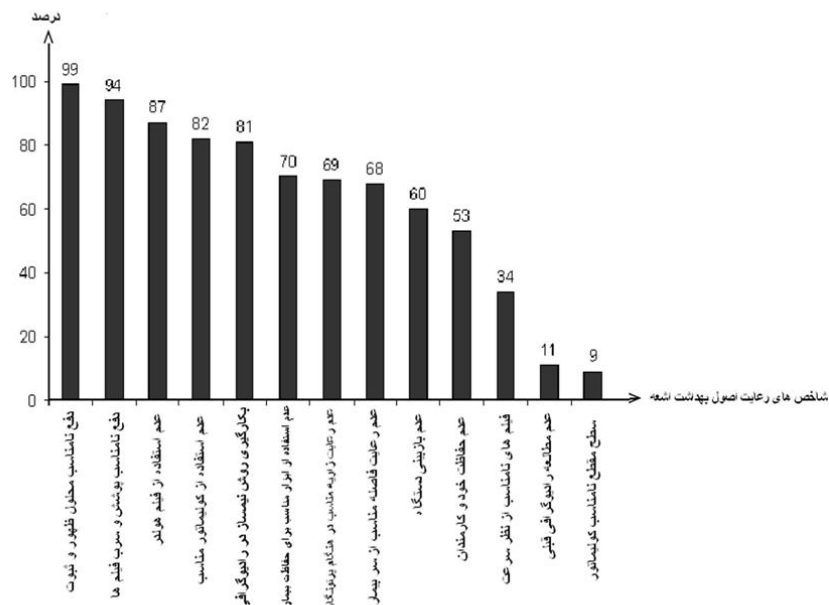
استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی.

توزیع افراد مورد بررسی بر حسب رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی و به تفکیک عوامل مربوط در جدول شماره ۲ ارائه شده است و نشان میدهد که دندانپزشکانی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را نداشته اند در مواجهه بیشتری از نظر عدم تخصص، عدم عضویت در هیئت علمی، سن بالا، جنس خاص، تاریخ فارغ التحصیلی، علاقه به رشته دندانپزشکی و نیز محل اخذ آخرین مدرک تحصیلی نبوده اند اما محل اشتغال دندانپزشکانی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی را نمیکردند ۵۹/۳ درصد در تهران و ۴۰/۷ درصد در شهرستانها بوده است و آزمون نشان داد که این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار است. ($O.R=1/6$) و آنهایی که رعایت

استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی رانکرده اند $1/6$ برابر بیشتر از آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را میکردند محل اشتغال آنها در تهران بوده است. $(O.R=1/6)$.

بررسی قسمت دیگری از نتایج ما نشان داد از آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را نداشته $27/9$ درصد علاقه به رشته دندانپزشکی یا کم داشته اند و یا علاقه ای به رشته دندانپزشکی نداشتند در صورتی که آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را میکردند $20/2$ درصد علاقه به رشته دندانپزشکی در آنها کم بود. $(P < 0/05)$ و این نشان میدهد آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را نمیکردند $1/5$ برابر بیشتر از آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی را میکردند در مواجهه با بی علاقتی به رشته دندانپزشکی بودند. $(O.R=1/5)$.

توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه در نمودار شماره ۳ ارائه شده است و نشان میدهد که بیشترین میزان عدم رعایت استاندارد های بهداشت اشعه مربوط به دفع نامناسب محلول های کهنه ظهور و ثبوت به میزان $98/6$ درصد، در مرحله بعد دفع نامناسب پوشش و سرب فیلم به میزان $94/1$ درصد و در مرحله سوم عدم استفاده از فیلم هولدر به میزان $87/5$ درصد، مرحله چهارم عدم استفاده از کولیماتور مناسب به میزان $81/5$ درصد بود که کمترین میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه مربوط به سطح مقطع کولیماتور بود که به میزان $9/2$ درصد بود و بعد از آن عدم درخواست رادیوگرافی های قبلی بیمار به میزان $10/6$ درصد بود.

نمودار شماره ۳: توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه

OR	نتیجه آزمون	رعایت اصول بهداشت اشعه	
		متوسط و ضعیف ۴۱۵	خیلی خوب و خوب ۲۸۵
P < 0.5		۲۱ (۰.۰۵)	۱۷ (۰.۰۶)
		۳۸۸ (۰.۹۵)	۲۵۶ (۹۹.۹۴)
تخصص:			
P < 0.5		۱۰ (۰.۰۲)	۹ (۰.۳)
		۳۹۹ (۹۹.۹۸)	۲۶۴ (۹۹.۹۷)
عضو هیئت علمی:			
P < 0.5		۱۰ (۰.۰۲)	۹ (۰.۳)
		۳۹۹ (۹۹.۹۸)	۲۶۴ (۹۹.۹۷)

	P < 0.4	۱۷۸ (۰.۴۳) ۳۳۷ (۰.۵۷)	۱۲۸ (۰.۴۷) ۱۴۵ (۰.۵۳)	سن: - کمتر از ۳۸ - ۳۸ و بیشتر
	P < 0.1	۲۴۱ (۰.۶۰) ۱۶۶ (۰.۰۴)	۱۴۱ (۰.۵۲) ۱۳۲ (۰.۴۸)	جنس: - مرد - زن
	P < 0.9	۱۴۸ (۰.۴) ۲۶۱ (۰.۹۶)	۹۸ (۰.۴) ۱۷۵ (۰.۹۶)	سال فارغ التحصیلی: - زودتر از ۷۶ - ۷۶ و بعد از آن
۱.۶	P < 0.005	۱۹۱ (۴۶.۷) ۲۱۸ (۵۳.۳)	۱۱۱ (۴۰.۷) ۱۶۲ (۵۹.۳)	شهر محل اشتغال: - تهران - شهرستان
	P < 0.2	۲۶۳ (۶۴.۳) ۳۲ (۷.۸) ۶ (۱.۵) ۱۰۸ (۲۶.۴)	۱۶۹ (۶۰.۴) ۲۶ (۹.۳) ۶ (۲.۱) ۷۹ (۲۸.۲)	بخش: - خصوصی - دولتی - دانشگاهی - خصوصی و دولتی، یا - خصوصی و دانشگاهی
۱.۵	P < 0.05	۳۹۵ (۷۲.۱) ۱۱۴ (۲۷.۹)	۲۱۷ (۷۹.۸) ۵۵ (۲۰.۲)	میزان علاقه به رشته: - زیاد - کم

		دانشگاه محل اخذ آخرین مدرک تحصیلی:	
		۹ (۲۵.۵)	۹۵ (۲۳.۲)
		۳۵ (۱۲.۹)	۵۲ (۱۲.۷)
		۳۱ (۱۱.۴)	۴۱ (۱۰)
		۱۱ (۴.۱)	۱۹ (۴.۶)
	P < 0.2	۸ (۲.۹)	۱۸ (۴.۴)
		۲۴ (۸.۹)	۳۳ (۸.۲)
		۱۵ (۵.۵)	۹ (۲.۲)
		۷۸ (۲۸.۸)	۱۴۲ (۳۴.۷)
			تهران -
			شهرید بهشتی -
			آزاد -
			اصفهان -
			شیراز -
			مشهد -
			خارج از کشور -
			سایر دانشگاه ها -

جدول شماره ۲: توزیع افراد مورد بررسی بر حسب رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی

های دندانپزشکی و به تفکیک عوامل مرتبط

فصل پنجم

بحث

۰۰

تحقیق نشان داد که آگاهی غیر قابل قبول به میزان ۱۵/۷ درصد بود.

این روش بررسی عدم آگاهی و سنجش ارتباط آنها با عوامل مرتبط ابتکار مربوط به این تحقیق است و به این دلیل تحقیقات مشابه در این زمینه برای مقایسه و تحلیل وجود ندارد. تحقیق ما نشان داد که بین عدم آگاهی مناسب در مورد اصول بهداشت اشعه و سن و همچنین میزان علاقه به دندانپزشکی ارتباط معنی داری وجود داشت بدین صورت که با افزایش سن دندانپزشک و عدم علاقه به دندانپزشکی میزان آگاهی کاهش قابل ملاحظه ای می یافت.

توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه نشان میدهد که بیشترین میزان عدم رعایت استاندارد های بهداشت اشعه مربوط به دفع نامناسب محلول های کهنه ظهور و ثبوت به میزان ۹۸/۶ درصد، در مرحله بعد دفع نامناسب پوشش و سرب فیلم به میزان ۹۴/۱ درصد و در مرحله سوم عدم استفاده از فیلم هولدر به میزان ۸۷/۵ درصد ، مرحله چهارم عدم استفاده از کولیماتور مناسب به میزان ۸۱/۵ درصد بود که کمترین میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه مربوط به سطح مقطع کولیماتور بود که به میزان ۹/۲ درصد بود و بعد از آن عدم درخواست رادیوگرافی های قبلی بیمار به میزان ۱۰/۶ درصد بود.

این مطالعه بر روی ۷۰۰ دندانپزشک شرکت کننده در کنگره سراسری انجمن دندانپزشکان ایران انجام گرفت . نتایج این مطالعه نشان می دهد که بین محل فارغ التحصیلی دندانپزشکان ، جنسیت دندانپزشکی ، عضویت در دانشگاه ، متخصص یا عمومی بودن با سطح آگاهی از بهداشت اشعه هیچ رابطه معنی داری وجود ندارد و تنها سن دندانپزشک در آگاهی از بهداشت اشعه موثر است . بیشترین آگاهی در سنین زیر ۳۸ سال مشاهده شد و تعداد دندانپزشکان مسنی که آگاهی غیر قابل قبول داشته اند ۱/۵ برابر دندانپزشکان جوان بوده است . این یافته با مطالعات Svenson در سال ۱۹۹۸ مطابقت دارد . جزاینکه در تحقیق فوق ، دندانپزشکان متخصص و دندانپزشکان شاغل در مراکز دولتی از سطح آگاهی بالاتری برخوردار بودند در حالی که در تحقیق ماسطح آگاهی متخصصین و حتی اساتید دانشگاه با دندانپزشک عمومی تفاوت معنی داری نداشته است . (۲۳)

شاید دلیل اصلی این مسأله نپرداختن به رشته رادیولوژی در تخصص های مختلف و عدم توجه به بازگویی برنامه های حفاظت از اشعه در مراکز دولتی و دانشگاهها است . چنانچه تحقیقات Mupperopu در سال ۲۰۰۹ نیز نشان داد که در دانشکده های کانادا کمتر به مسائل مربوط به بهداشت اشعه پرداخته شود در تحقیق Jacob در سال ۲۰۰۴ دندانپزشکان زن نسبت به مرد بیشتر اصول حفاظت اشعه را رعایت می کردند که مغایر با مطالعه ماست . البته تحقیق فوق در کشور بلژیک انجام شده که درصد زیادی از پاسخگران به پرسشنامه را خانمهای دندانپزشک تشکیل میدادند حال آنکه در مطالعه ما آقایان اکثریت جمعیت پاسخگو را تشکیل داده بودند و شاید به همین دلیل ماتوانستیم مقایسه درستی در این مورد انجام دهیم . هرچند تحقیق ما کاملا مشخص کننده سطح کار و نوع سیستم کاری دندانپزشکی درکشور ایران است که باید با کشور بلژیک تفاوت داشته باشد . (۱۷و۱۹)

براساس جدیدترین مصوبات ADA در سال ۲۰۰۶ که با NCRP ، ICRP و FAD نیز هماهنگ شده است ، تکنیک موزی با استفاده از فیلم نگهدار و کلیماتور مستطیلی شاخصترین روشهای کاهش دوز اشعه در بیماران است که بهتر است برای کلیه بیماران رعایت شود . (۲۵)
در مطالعه ما ، تنها ۸۷ درصد از دندانپزشکان از فیلم نگهدار استفاده نمی کردند و نیز ۸۲ درصد از آنان کلیماتور مستطیلی یا مناسب نداشتند . یعنی تنها ۱۳ درصد از دندانپزشکان از تکنیک موزی استفاده کرده و ۱۸ درصد کلیماتور مناسب داشتند .

تعداد دندانپزشکانی که از تکنیک موزدی (با فیلم نگهدار) استفاده می کنند در پژوهشهای انجام شده در ایران به قرار زیر است :

۱- کرمان ، سیرجان ، جیرفت	سال ۷۶	۰ درصد (۵۰)
۲- مشهد	سال ۷۸	۱/۸۴ درصد (۵۴)
۳- ارومیه	سال ۸۰	۳۲/۳۳ درصد (۵۳)
۴- شیراز	سال ۸۰	۲۹/۴۰ درصد (۴۹)

در سایر کشورها آمار به صورت زیر می باشد :

میشیگان آمریکا	(۱۹۹۲)	۲۰ درصد	(۱۵)
بلژیک	(۲۰۰۴)	۴۰ درصد	(۱۹)
ترکیه	(۲۰۰۵)	۳۸ درصد	(۲۵)
آمریکا	(۲۰۰۶)	۷۸ درصد	(۲۶)
لیتوانی	(۲۰۰۹)	۱۹/۳ درصد	(۲۷)
سوئیس	(۲۰۰۶)	۳۰ درصد	(۱۸)

به نظرمی رسد در کشورما دندانپزشکان از نظر استفاده از تکنیک موازی بسیار ضعیف تر از سایر کشورها حتی

کشوری مانند ترکیه باشند . و تنها آمار لیتوانی شبیه به ایران است .

درمورد کلیماتور مستطیلی و مناسب در مطالعات درون کشوری ، آمار دندانپزشکانی که از کلیماتور مناسب و

مستطیلی استفاده می کنند به قرار زیر است .

کرمان , جیرفت و سیرجان	(۱۳۷۶)	۰ درصد	(۵۰)
مشهد	(۱۳۷۸)	۱/۸۴ درصد	(۵۴)
ارومیه	(۱۳۸۰)	۲۰/۲۳ درصد	(۵۳)
شیراز	(۱۳۸۰)	۲۰/۵۵ درصد	(۴۹)

این آمار در سایر کشورهای جهان عبارت است از :

یونان	(۱۹۹۸)	۱۲ درصد	(۱۱)
انگلستان	(۱۹۹۴)	۲۰ درصد	(۱۲)
آمریکا	(۱۹۹۲)	۵ درصد	(۱۳)
آمریکا	(۲۰۰۶)	۷۸ درصد	(۲۶)
سوئد	(۲۰۰۸)	۴۰ درصد	(۱۶)
بلژیک	(۲۰۰۴)	۶ درصد	(۱۹)
ترکیه	(۲۰۰۵)	۵/۵ درصد	(۲۵)

به نظرمی رسد بجز آمریکا و سوئد در سایر کشورها هنوز استفاده از کلیماتور مستطیلی یا مناسب کاملاً در بین دندانپزشکان مرسوم نیست. در حالی که تحقیقات انجام شده در سال ۲۰۰۸ (آخرین مصوبات ICRP) نشان می‌دهد که استفاده از فیلم نگهدار با کلیماتور مستطیلی ۵۰ تا ۶۰ درصد می‌تواند دوز اشعه تابیده شده به بیمار را کاهش دهد (۱۶).

Horner در سال ۱۹۹۴ نیز به این موضوع اشاره کرده است که فیلم E همراه با کلیماتور مستطیلی می‌تواند ۵۰ تا ۶۰ درصد دوز اشعه را کاهش دهد. (۱۲)

در مورد استفاده از پیش بند سربی و یقه بند تیروئیدی ما ۷۰ درصد از دندانپزشکان از پیش بند سربی و یقه بند تیروئیدی برای بیمار استفاده نمی‌کردند و ۳۰ درصد از دندانپزشکان به حفاظت بیمار علاقه نشان می‌دادند.

آمار استفاده از پیش بند سربی در سایر شهرهای کشور به قرار زیر است:

کرمان، جیرفت و سیرجان ۲/۰۴ درصد (۱۳۷۶)

مشهد ۵/۵۲ درصد (۱۳۷۸)

در سایر کشورها نیز تحقیقات انجام شده بصورت زیر می‌باشد:

آمریکا در سال ۱۹۹۲ ۱۰۰ درصد پیش بند سربی ۴۹ درصد یقه بند تیروئیدی

بلژیک ۲۰۰۴ خانمهای دندانپزشک ۱۰۰ درصد آقایان دندانپزشک ۶۸ درصد (۱۹)

جالب این است که در مصوبات سال ۲۰۰۶ ICRP در آمریکا (۲۶) صراحتاً اعلام شده است که در صورت استفاده از کلیماتور بلند و مستطیلی، فیلم E یا F و فیلم نگهدار، نیازی به استفاده از پیش بند سربی نیست و یقه بند تیروئیدی هم فقط برای کودکان و خانمهای باردار توصیه می‌شود. (۲۶)

در مورد امینی پرسنل هم مانیتورینگ شخصی بیشتر در مورد تکنسینهای باردار در دندانپزشکی توصیه می‌شود (۲۶) و رعایت فاصله مهمترین اصل در امینی و حفاظت پرسنل به حساب می‌آید (فاصله M۲)

در مطالعه ما ۶۸ درصد از دندانپزشکان فاصله مناسب را رعایت نمی کردند و ۳ درصد از خود و پرسنل حفاظت لازم به عمل نمی آوردند. نتایج تحقیقات مختلف در شهرهای ایران در مورد ایمنی پرسنل و رعایت فاصله به قرار زیر است:

مشهد ۵۰/۹۲ درصد دیوار سربی ۲۲/۰۹ دیوار بتونی و ۲۳/۹۳ درصد قانون فاصله و مکان مناسب.

ارومیه ۴۷/۴۰ درصد دیوار سربی ۵۲/۶۰ قانون فاصله و مکان مناسب

شیراز ۴۲/۸۰ دیوار سربی ، ۲۶/۲۰ قانون فاصله و مکان مناسب

را بکار می بردند. در سایر کشورها:

یونان (۱۹۹۸) ۳۴ درصد (۱۱)

بلژیک (۲۰۰۴) ۹۲ درصد (۱۹)

آمریکا (۲۰۰۶) ۸۹ درصد (۲۶)

به نظرمی رسد که در ایران دندانپزشکان به حفاظت خود و پرسنل خود اهمیت بیشتری می دهند تا حفاظت بیمار در مقابل پرتوها. در حالی که در کشورهایی مثل سوئیس (۱۸) کانادا ۲۰۰۹ (۱۷) و لیتوانی ۲۰۰۹ (۲۷) و ترکیه ۲۰۰۵ (۲۵) سطح آگاهی دندانپزشک مستقیماً بر حفاظت از پرسنل و بیمار تأثیر گذاشته و میزان رعایت اصول حفاظت در مقابل اشعه در پرسنل و بیمار مشابه است. علاوه بر این به نظرمی رسد قانون فاصله در کلیه کشورها کاملاً معرفی شده و آشنا است و هیچ کس در این مورد سوالی از دندانپزشکان ندارد. شاید هم در سایر کشورها قوانین مربوط به نصب دستگاهها به گونه ای است که قانون فاصله کاملاً بصورت خودبخود رعایت می شود.

در مورد سرعت فیلم ۳۴ درصد از دندانپزشکان مورد مطالعه در تحقیق ما از سرعت نامناسب فیلم استفاده کرده و ۶۶ درصد فیلم هایی با سرعت E را مورد استفاده قرار می دادند.

در ایران:

کرمان، سیرجان و جیرفت (۱۳۷۶) ۲/۰۴ درصد فیلم E و ۲ درصد فیلم E/D

اصفهان (۱۳۷۸) ۳۹/۸۸ درصد فیلم E 86/20 و ۳۹/۲۶ درصد فیلم E/D

مشهد (۱۳۷۸) ۳۹/۸۸ درصد فیلم E 86/20 درصد فیلم D و ۳۹/۲۶ درصد فیلم E/D

ارومیه (۱۳۸۰) ۷۱/۴ درصد فیلم E 42/21 درصد فیلم D و ۷/۲ فیلم E/D

شیراز (۱۳۸۰) ۶۷/۸ درصد فیلم E 25 درصد فیلم D و ۷/۱ درصد فیلم E/D

آمارمشابه در سایر کشورها به قرار زیر است :

یونان ۱۹۹۸ ۵۴ درصد E

انگلستان ۱۹۹۴ ۶۰ درصد E

سوئد ۱۹۹۸ ۷۹ درصد E

آمریکا ۱۹۹۲ ۷۳ درصد D و ۱۸ درصد E

آمریکا ۲۰۰۶ ۷۶ درصد E, F (بقیه تکنیک دیجیتالی)

ترکیه ۲۰۰۵ ۱۰/۲ درصد E و ۲/۳ درصد F و ۲۱/۱۶ درصد D

بلژیک ۲۰۰۴ همه کسانی که تکنیک دیجیتالی نداشته اند از فیلم E استفاده می کردند و ۱/۳ افراد

گیرنده دیجیتالی داشته اند

مطالعات ۲۰۰۸ Ludlow نشان می دهد که سرعت فیلم و نوع کلیماتور می تواند دوز اشعه را

در تکنیک Full mouth از msv۳۸۸ به msv ۳۴/۹ برساند یعنی با اتخاذ کلیماتور مناسب و فیلم با

سرعت بالا دوز اشعه دریافتی بیمار به ۱/۱۰ می رسد .

در مصوبات ICRP در سال ۲۰۰۶ هم اصراحتاً بر استفاده از فیلم با سرعت بالا تأکید شده است

به نظرمی رسد در کشور ما بعلمت در دسترس نبودن همه انواع فیلم ، در واقع انتخاب فیلم از کنترل

دندانپزشک خارج بوده و تنها وابسته به بازار فیلم موجود در ایران است .

در مورد عدم بازبینی دستگاه ۶۰ درصد از دندانپزشکان مورد مطالعه دستگاههای خود را مورد بازبینی

قرار نمی دادند. حال آنکه در مصوبات ICRP تأکید شده که هر ۴ سال یک مرتبه بهتر است کل دستگاه

داخل دهانی به روز شده یا قطعات فرسوده آن تعمیر و تعویض اسامی شود . بازبینی سالیانه دستگاه هم از

اصول اصلی حفاظت در مقابل پرتوهای است . در این مورد در مقالات صراحتاً آمار و ارقام مستندی به چشم نمی

خورد . البته Mupparapu در سال ۲۰۰۹ تصریح کرد که در آمریکا بعلت قوانین ایالتی مختلف و برخورد با متخلفان سالیانه بازمینی دستگاهها صورت می گیرد درحالی که در کارنادا کمتر به این مسأله توجه می شود (۱۷)

Roth در سال ۲۰۰۶ در نشست انجمن دندانپزشکی سوئیس اعلام کرد که باید برای بازمینی دستگاهها قوانینی مدون توسط انجمن اروپایی رادیولوژیست ها تدوین شود و به نظرمی رسد هنوز هم جهان درچالشی برای تصویب قوانین جهت بازمینی دستگاهها و کنترل کیفی کاراست (۱۸)

درمورد دفع نامناسب زباله های رادیولوژی که از بالاترین آمار عدم توجه به بهداشت اشعه درمیان دندانپزشکان برخوردار بود ما متوجه شدیم که ۹۹ درصد از دندانپزشکان ایران مایع ظهور و ثبوت را بصورت نامناسب دفع می کنند و ۹۴ درصد نیز در دفع پوشش فیلم ها و سرب مشکل دارند . حال آنکه مصوبات ICRP 2006 مستقیما به سیستم دفع زباله های تاریکخانه پرداخته و موکدا بر لزوم اجرای قوانین ایالتی در دفع سرب و زباله های خطرناک اصرارمی ورزند (۲۶)

متاسفانه کشورما هنوز سیستم دفع زباله های خطرناک و بیمارستانی از سوی شهرداری ها بصورت جداگانه اجرا نمی شود و لذا دراین مورد خاص نمی توان کارچندانی انجام داد .

درکل ، دراین تحقیق رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در دندانپزشکان ایرانی به قرار زیر بدست آمد :

۱۲ درصد خیلی خوب

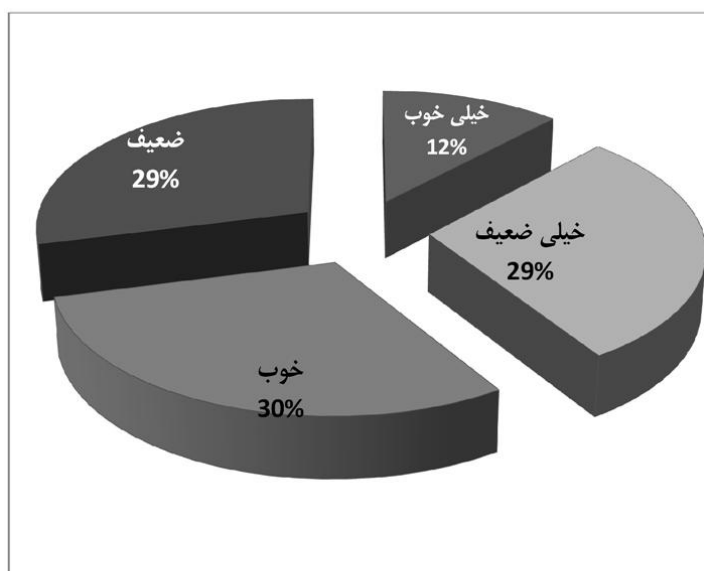
۳۰ درصد خوب

۲۹ درصد ضعیف

۲۹ درصد خیلی ضعیف

یعنی کلا ۵۸ درصد از دندانپزشکان درگروه ضعیف و خیلی ضعیف و ۴۲ درصد درگروه خیلی خوب و خوب جای می گیرند که معدل آماری نسبتا قابل قبولی درمقایسه با سایرکشورهای جهان است .

توزیع افراد مورد بررسی بر حسب میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در نمودار شماره ۲ ارائه شده است و نشان میدهد که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی، خیلی خوب به تعداد ۸۱ نفر معادل ۱۱/۶ درصد وجود داشت و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی، خوب به میزان ۲۹/۱ درصد، ضعیف به میزان ۲۸/۹ درصد و بالا خره رعایت خیلی ضعیف این استاندارد ها به میزان ۳۰/۴ درصد وجود داشت. که عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در ۵۹/۳ درصد وجود داشت. با توجه به این میزان شیوع عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی در این درصد نمونه ها میزان واقعی آن با اطمینان ۹۵ درصد از حداقل ۵۵/۷ درصد تا ۶۲/۹ درصد برآورد میگردد. ($C.195\% = (55/7, 62/9)$)

نمودار شماره ۲: توزیع ۷۰۰ نفر دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران بر حسب میزان رعایت

استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی.

- نتیجه گیری: میانگین درصد جوابهای صحیح داده شده به سوالات مربوط به اطلاعات دندانپزشکان در

زمینه بهداشت اشعه ایکس ۷۴/۰۹ درصد بود که درصد نسبتاً قابل قبولی بود و چنین نتیجه می شود

که رعایت نکردن اصول حفاظت از اشعه در بیماران، توسط دندانپزشکان، کمتر به اطلاعات آنان در این زمینه برمی‌گردد و بیشتر دلایل دیگری از جمله عدم نظارت دقیق در زمینه حفاظت از اشعه ایکس، گرانی و در دسترس نبودن ابزار و وسایل محدود کننده و سهل انگاری پرتونگار در زمینه حفاظت از اشعه ایکس دارد. کلاً به نظر می‌رسد که دندانپزشکان مورد مطالعه از لحاظ محافظت بیمار از اشعه ایکس تطابق کمی را با استانداردهای جهانی دارند و بیشترین تشابه با استانداردهای جهانی، در محافظت خود دندانپزشک و افراد شاغل مشاهده می‌گردد.

ضعف این تحقیق

دندانپزشکان مورد مطالعه فقط دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران بودند و نمی‌توان ادعا کرد که این نمونه‌ها بیانگر نمونه کل کشور است.

روش جمع‌آوری داده‌ها در این تحقیق پرسشنامه‌ای بود و چون خود دندانپزشکان نسبت به تکمیل آن اقدام می‌کردند لذا امکان تبادل اطلاعات بین شرکت کنندگان در این تحقیق وجود داشت که این تبادل اطلاعات در برخی موارد باعث میشد آگاهی ایشان بیشتر از واقعیت نشان داده شود. (البته اگر این تحقیق مصاحبه‌ای بود نتایج قطعاً واقعی‌تر می‌گردید لکن به دلیل تعداد زیاد نمونه‌ها و زمان کوتاه کنگره این امکان عملاً وجود نداشت)

۳۰ درصد پرسشنامه‌های جمع‌آوری شده کامل نبودند لذا مجبور شدیم که این تعداد را از کل نمونه‌ها حذف کنیم تا آنالیز دیتا‌های ما صحیح‌تر گردند و به همین خاطر این کسر ۳۰ درصدی جامعیت تحقیق ما را کم می‌کند.

- جنبه‌های مثبت تحقیق

- تعداد نمونه‌ها (۷۰۰ نمونه) بسیار مطلوب توزیع و جمع‌آوری گردید که در تحقیقات مشابه داخلی و خارجی چنین حجم نمونه‌ای مورد بررسی قرار نگرفته بود.

- برای آگاهی ۱۱ شاخص داشتیم که در تحقیقات مشابه کمتر از این شاخص بوده است.
- برای رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی ۱۲ شاخص داشتیم که در تحقیقات مشابه کمتر از این شاخص بوده است.
- با توجه به نتایج بدست آمده در خصوص شاخص های رعایت اصول بهداشت اشعه در این تحقیق که شامل :

ابزار حفاظتی برای پرتو نگار، ابزار حفاظتی برای بیمار، استفاده از تکنیک های مناسب پرتونگاری، استفاده از فیلم هولدر، استفاده از رادیوگرافی های قبلی، رعایت فاصله و زاویه مناسب نسبت به بیمار در هنگام پرتونگاری، چکاپ دوره ای دستگاه های پرتونگاری، استفاده از فیلم های مناسب به لحاظ سرعت، استفاده از کولیماتور مناسب به لحاظ اندازه، استفاده از کولیماتور مناسب به لحاظ سطح مقطع، دفع مناسب و بهداشتی محلول های ظهور و ثبوت کهنه و دفع مناسب و بهداشتی پوشش سربی فیلم ها می باشد که توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه در نمودار شماره ۳ ارائه شده است و نشان میدهد که بیشترین میزان عدم رعایت استاندارد های بهداشت اشعه مربوط به دفع نامناسب محلول های کهنه ظهور و ثبوت به میزان ۹۸/۶ درصد، در مرحله بعد دفع نامناسب پوشش و سرب فیلم به میزان ۹۴/۱ درصد و در مرحله سوم عدم استفاده از فیلم هولدر به میزان ۸۷/۵ درصد، مرحله چهارم عدم استفاده از کولیماتور مناسب به میزان ۸۱/۵ درصد بود که کمترین میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه مربوط به سطح مقطع کولیماتور بود که به میزان ۹/۲ درصد بود و بعد از آن عدم درخواست رادیوگرافی های قبلی بیمار به میزان ۱۰/۶ درصد بود.

یکی از یافته های بسیار مهم و با ارزش این تحقیق مطالعه میزان آگاهی و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی است که این مسئله در ۵۹/۳ درصد از افراد مورد مطالعه وجود داشت و یا به تعبیر دیگر از هر ۵ نفر دندانپزشک مورد بررسی ۳ نفر رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را

نداشتند و تنها ۲ نفر از این ۵ نفر این استانداردها را رعایت میکردند و همین میزان درصد در مورد آگاهی این افراد در مورد استانداردهای اشعه نیز صدق میکرد.

در این تحقیق مشخص شد دندانپزشکانی که در تهران فعالیت داشتند و همچنین آن گروه از دندانپزشکانی که به حرفه خود علاقه ای نداشتند هم آگاهی کمتری نسبت به سایر دندانپزشکان داشتند و هم کمتر رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را مینمودند.

یافته ها

در این تحقیق تعداد ۱۰۰۰ پرسشنامه در بین شرکت کنندگان در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران توزیع شد که تعداد ۷۰۰ نمونه آن قابل بررسی بود.

میزان آگاهی غیر قابل قبول ۱۵ درصد و این میزان از آگاهی در مواجه بیشتری از نظر سن بالا و اقامت در تهران بودند و عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در ۵۹/۳ درصد وجود داشت و آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را نمیکردند در مواجه بیشتری از نظر اشتغال در تهران و عدم علاقه به حرفه دندانپزشکی وجود داشت. ($P < 0/01$)

توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه در نمودار شماره ۳ ارائه شده است و نشان میدهد که بیشترین میزان عدم رعایت استاندارد های بهداشت اشعه مربوط به دفع نامناسب محلول های کهنه ظهور و ثبوت به میزان ۹۸/۶ درصد، در مرحله بعد دفع نامناسب پوشش و سرب فیلم به میزان ۹۴/۱ درصد و در مرحله سوم عدم استفاده از فیلم هولدر به میزان ۸۷/۵ درصد، مرحله چهارم عدم استفاده از کولیماتور مناسب به میزان ۸۱/۵ درصد بود که کمترین میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه مربوط به سطح مقطع کولیماتور بود که به میزان ۹/۲ درصد بود و بعد از آن عدم درخواست رادیوگرافی های قبلی بیمار به میزان ۱۰/۶ درصد بود.

نتیجه گیری و توصیه ها:

میزان آگاهی غیر قابل قبول ۱۵ درصد و این میزان از آگاهی در مواجهه بیشتری از نظر سن بالا و اقامت در تهران بودند و عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در ۵۹/۳ درصد وجود داشت و آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را نمی‌کردند در مواجهه بیشتری از نظر اشتغال در تهران و عدم علاقه به حرفه دندانپزشکی وجود داشت. ($P < 0/01$)

میزان آگاهی از استاندارد های بهداشت اشعه و بویژه رعایت این استانداردها جدا جای نگرانی دارد و با توجه به عوارض شناخته شده پرتوها توصیه میشود:

د میزان آگاهی از استاندارد های بهداشت اشعه و بویژه رعایت این استانداردها جدا جای نگرانی دارد و با توجه به عوارض شناخته شده پرتوها توصیه میشود:

۱- یکی از روشهایی که میتواند منجر به افزایش رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در مورد بیماران گردد ارتقاء سطح آگاهی و آشنایی بیماران با حقوق خود در خصوص این استانداردها میباشد. که این امر منتج با آن خواهد شد تا دندانپزشک و پرسنل ملزم به رعایت استانداردهای بهداشت اشعه گردند.

۲- در آموزش های دوره دکترای عمومی و تخصصی و بازآموزی ها تجدید نظر گردد و اهمیت استانداردهای بهداشت اشعه بیشتر از پیش مورد تاکید قرار گیرد.

۳- با توجه به اینکه مضرات دفع سرب به صورت نامناسب در طبیعت با اثبات رسیده است آموزش های لازم جهت دفع صحیح پوشش و سرب فیلم ها و همچنین محلول های ظهور و ثبوت کهنه به تمامی افرادی که در زمینه پرتونگاری اعم از پرسنل، تکنسین ها و پزشکان فعالیت دارند داده شود.

فصل ششم

منابع

1. White & Pharoah. Oral Radiology: principles and interpretation. Mosby Co., 5th. ed. 2004:82-5.

۲. دهقان - علیرضا، پایتنامه به راهنمایی دکتر شهریار شهاب، «بررسی وضعیت مطبها و مراکز دندانپزشکی شهرستانهای کرمان، سیرجان و جیرفت از نظر استفاده از دستگاههای رادیوگرافی دهان و رعایت اصول بهداشت اشعه»، دانشکده ی دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، پایان نامه ی شماره ی ۱۹۴ سال ۷۶-۷۵-۹-۵۰.

3. Eric whaites: Essentials of Dental Radiography and Radiology , R.A cawson Newyork 1996.
4. White & Pharoah. Oral Radiology: principles and interpretation. Mosby Co., 5th. ed. 2004:24-33.
5. Thomas S.Curry. III. James E. Dowdwy , Robert , Murry:Christensen , s physics of Diagnostic Radiology , Lea. feliger , philadelphia 1996.
6. Laetitia Brocklebank:Dental Radiology understanding thex - Ray Image. Oxford , 1997.
7. White and Goaz: oral radiology. Mosby commpany. st. louis 1996.
8. Grace. M. Safetyin Radiation. Br-Dent -J.1992 , November.
9. Bushong -sc: Rediologic science for technolgitis physics , Biology , and protection mosley. st louise 1993.
10. Brand J.W.etal: Radiation dosimerty in specific area radiography. oral sury. oral med , oral patho: 67: 347 - 53 -1989.
11. Syriopoulos K, Velders XL, van der Stelt PF etal Mail survey of dental radiographic techniques and radiation doses in Greece. "Dentomaxillofac Radiol"1998 NOV:27(803):321-8
12. Horner K. Review article: radiation protection in dental radiology. Br J Radiol. 1994 Nov:67(803):1041-9.
13. Benedittini M, Maccia C, Lefaure C, Fagnani F "Doses to patients from dental radiology in France"Health Phys. 1989 Jun;56(6):903-10.
14. Svenson B, Gröndahl HG, Söderfeldt B "A logistic regression model for analyzing the relation between dentists' attitudes, behavior, and knowledge in oral radiology"Acta Odontol Scand. 1998 Aug;56(4):215-9.
15. Nakfoor CA, Brooks SL "Compliance of Michigan dentists with radiographic safety recommendation"Oral Surg Oral Med Oral Pathol. 1992 Apr;73(4):510-3.
16. Ludlow JB, Davies-Ludlow LE, White SC "Patient risk related to common dental radiographic examinations: the impact of 2007 International Commission on

- Radiological Protection recommendations regarding dose calculation" J Am Dent Assoc. 2008 Sep;139(9):1237-43.
17. Kim IH, Mupparapu M "Dental radiographic guidelines: a review" Quintessence Int. 2009 May;40(5):389-98.
 18. Roth J, Schweizer P, Gückel C "Basis of radiation protection" Schweiz Med Wochenschr. 1996 Jun 29;126(26):1157-71.
 19. Jacobs R, Vanderstappen M, Bogaerts R, Gijbels F. "Attitude of the Belgian dentist population towards radiation protection" Dentomaxillofac Radiol. 2004 Sep;33(5):334-9.
 20. Robert P. Langlais & Olaf E. Langland. Risks from dental radiation in 1995 CDA. Oral Radiology. 1995 May; 33-9.
۲۱. - دهقان - علیرضا، پایتنامه به راهنمایی دکتر شهریار شهاب، «بررسی وضعیت مطبها و مراکز دندانپزشکی شهرستانهای کرمان، سیرجان و جیرفت از نظر استفاده از دستگاههای رادیوگرافی دهان و رعایت اصول بهداشت اشعه»، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، پایاننامه شماره ۱۹۴ سال ۷۶-۷۵:۹-۵۰.
۲۲. شیخی - مهناز، خلیلیان - مریم و ریسی - ناهید، مقاله، «میزان رعایت اصول بهداشت اشعه ایکنس در مراکز دندانپزشکی شهرستان اصفهان»، خلاصه مقالات سی و نهمین کنگره علمی سالانه و ششمین کنگره جهانی انجمن دندانپزشکان ایران - تهران، ۱۳۷۸ (۱۹۹۹): ۷-۲۴۶.
23. Svenson B, soderfeldt B, grondahi HG Dentomaxillofacial. Radiol. Jun. 25(3) 1996 , 157-161.
۲۴. علیزاده - مهدی، پایتنامه به راهنمایی دکتر شهریار شهاب، «میزان رعایت اصول بهداشت اشعه ایکنس در مطبها و مراکز دندانپزشکی شهر مشهد در سال ۱۳۷۸»، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه شاهد، پایاننامه شماره ۱۱۵ سال ۷۹-۷۸: ۷۴-۵۰.
25. Ilgüy D, Ilgüy M, Dinçer S, Bayirli G. "Survey of dental radiological practice in Turkey" Dentomaxillofac Radiol. 2005 Jul;34(4):222-7.
 26. The use of dental radiographs "update and recommendations" J Am Dent Assoc. 2006 Sep;137(9):1304-12.
 27. Peciuliene V, Rimkuviene J, Maneliene R, Drukteinis S. "Use of dental radiography among Lithuanian general dentists" Stomatologija. 2009;11(3):77-82.
- ۲۸- سایت جامع علوم رادیولوژی ایران <http://www.prin.ir/Radiology/dental-radiography-facility.html>

چکیده مقاله

عنوان مقاله: بررسی آگاهی و نگرش دندانپزشکان ایرانی در خصوص رعایت استانداردهای

بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی

استاد راهنما: جناب آقای دکتر شهریار شهاب - استادیار دانشکده دندانپزشکی

ارایه دهنده: مجتبی امامی فرد

بیان مسئله: طبق قانون استاندارد جهانی (قانون ALARA) در هر پرتونگاری بایستی تابش اشعه را تا حد ممکن کاهش داد (رفرنس گذاشته شود). بعلاوه آنکه دندانپزشکان بطور روزمره از رادیوگرافی در حرفه خود استفاده میکنند آگاهی آنها از اصول بهداشت اشعه و رعایت این اصول میتواند به میزان قابل توجهی از دریافت اشعه توسط افراد جامعه بکاهد.

یکی از اولویت های پژوهشی در این زمینه پاسخ به این سوال است که واقعا آگاهی و نگرش و عملکرد دندانپزشکان در مورد رعایت استاندارد بهداشت اشعه به چه میزان است. چون در ایران تحقیق جامعی در این زمینه انجام نشده بود و عمده تحقیقات بصورت محدود در یک منطقه خاص انجام پذیرفته بود، تصمیم گرفته شد که از دندانپزشکان شرکت کننده در کنگره سالیانه دندانپزشکان سراسر ایران بعنوان نمونه آماری نمایانگر کل دندانپزشکان ایران استفاده شود و آگاهی و نگرش و عملکرد دندانپزشکان در مورد رعایت استاندارد بهداشت اشعه در آنها سنجیده شود.

مواد و روشها:

روش تحقیق کراس سکشنال روی کلیه شرکت کنندگان انجام گرفت. میزان آگاهی در مورد استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی با ۱۱ شاخص و میزان رعایت این استاندارد ها با ۱۲ شاخص در یک طیف صحیح و غلط در فرمی وارد و بصورت پرسشنامه ای بین شرکت کنندگان در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران توزیع گردید. (پیوست شماره ۱)

از آنها خواسته شد این پرسشنامه ها را تکمیل و به مسول جمع آوری عودت نمایند و عوامل مرتبط مثل سن،جنس،تخصص،عضویت در هیئت علمی،تاریخ فارغ التحصیلی،دانشگاه اخذ آخرین مدرک تحصیلی،شهر محل اشتغال و میزان علاقه به حرفه دندانپزشکی بررسی و ثبت گردید.

اگر از شاخص های آگاهی ۲۵ درصد را نمیدانستند خیلی ضعیف،بین ۲۵ تا ۵۰ درصد ضعیف،۵۰ تا ۷۵ درصد خوب و بالای ۷۵ درصد آگاهی خیلی خوب تلقی میشود.(رفرنس)و همین مسئله در مورد رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی نیز لحاظ گردید و آنهای که میزان آگاهی و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی غیر قابل قبول داشتند با آزمون کی دو مورد قضاوت قرار گرفتند

یافته ها:

در این تحقیق تعداد ۱۰۰۰ پرسشنامه در بین شرکت کنندگان در کنگره سراسری دندانپزشکان ایران توزیع شد که تعداد ۷۰۰ نمونه آن قابل بررسی بود.

میزان آگاهی غیر قابل قبول ۱۵ درصد و این میزان از آگاهی در مواجه بیشتری از نظر سن بالا و اقامت در تهران بودند و عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در ۵۹/۳ درصد وجود داشت و آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی را نمیکردند در مواجه بیشتری از نظر اشتغال در تهران و عدم علاقه به حرفه دندانپزشکی وجود داشت. ($P < 0/01$)

نتیجه گیری و توصیه ها:

هدف از این پژوهش بررسی آگاهی و نگرش دندانپزشکان ایرانی در خصوص رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی دندانپزشکی و مشخص کردن عوامل مؤثر و سهیم در تابش غیر ضروری پرتو به بیمار و دندانپزشک بوده است. پرسشنامه‌ای تهیه شد، که اطلاعات زیر در آن خواسته شد:

عوامل مرتبط شامل ۱۱ شاخص :سن،جنس،تخصص،عضویت در هیئت علمی،تاریخ فارغ التحصیلی،دانشگاه اخذ آخرین مدرک تحصیلی،شهر محل اشتغال و میزان علاقه به حرفه دندانپزشکی شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه ۱۲ مورد میباشد .

توزیع دندانپزشکان مورد بررسی بر حسب شاخص های رعایت استاندارد های بهداشت اشعه نشان میدهد که بیشترین میزان عدم رعایت استاندارد های بهداشت اشعه مربوط به دفع نامناسب محلول های کهنه ظهور و ثبوت به میزان ۹۸/۶ درصد، در مرحله بعد دفع نامناسب پوشش و سرب فیلم به میزان ۹۴/۱ درصد و در مرحله سوم عدم استفاده از فیلم هولدر به میزان ۸۷/۵ درصد، مرحله چهارم عدم استفاده از کولیماتور مناسب به میزان ۸۱/۵ درصد بود که کمترین میزان رعایت استانداردهای بهداشت اشعه مربوط به سطح مقطع کولیماتور بود که به میزان ۹/۲ درصد بود و بعد از آن عدم درخواست رادیوگرافی های قبلی بیمار به میزان ۱۰/۶ درصد بود.

یکی از یافته های بسیار مهم و با ارزش این تحقیق مطالعه میزان آگاهی و رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در رادیوگرافی های دندانپزشکی است که این مسئله در ۵۹/۳ درصد از افراد مورد مطالعه وجود داشت و یا به تعبیر دیگر از هر ۵ نفر دندانپزشک مورد بررسی ۳ نفر رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را نداشتند و تنها ۲ نفر از این ۵ نفر این استانداردها را رعایت میکردند و همین میزان درصد در مورد آگاهی این افراد در مورد استانداردهای اشعه نیز صدق میکرد.

میزان آگاهی غیر قابل قبول ۱۵ درصد و این میزان از آگاهی در مواجهه بیشتری از نظر سن بالا و اقامت در تهران بودند و عدم رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در ۵۹/۳ درصد وجود داشت و آنهایی که رعایت استانداردهای بهداشت اشعه را نمیکردند در مواجهه بیشتری از نظر اشتغال در تهران و عدم علاقه به حرفه دندانپزشکی وجود داشت. ($P < 0/01$)

میزان آگاهی از استاندارد های بهداشت اشعه و بویژه رعایت این استانداردها جدا جای نگرانی دارد و با توجه به عوارض شناخته شده پرتوها توصیه میشود:

۱- یکی از روشهایی که میتواند منجر به افزایش رعایت استانداردهای بهداشت اشعه در مورد بیماران گردد ارتقاء سطح آگاهی و آشنایی بیماران با حقوق خود در خصوص این استانداردها میباشد. که این امر منتج با آن خواهد شد تا دندانپزشک و پرسنل ملزم به رعایت استانداردهای بهداشت اشعه گردند.

۲- در آموزش های دوره دکترای عمومی و تخصصی و بازآموزی ها تجدید نظر گردد و اهمیت استانداردهای بهداشت اشعه بیشتر از پیش مورد تاکید قرار گیرد.

۳- با توجه به اینکه مضرات دفع سرب به صورت نامناسب در طبیعت با اثبات رسیده است آموزش های لازم جهت دفع صحیح پوشش و سرب فیلم ها و همچنین محلول های ظهور و ثبوت کهنه به تمامی افرادی که در زمینه پرتونگاری اعم از پرسنل، تکنسین ها و پزشکان فعالیت دارند داده شود.

روی هم رفته از بررسی ما و دیگر بررسی های کشورهای چین نتیجه می شود که دندانپزشکان ما به دلیل بینش کم درباره ی خطرات و محدودیتهای پرتوی ایکس و حتی الامکان درست آن، با صرف داشتن دانش و آگاهی مناسب، هوشیاری لازم را به کار نبرده با ساده انگاری، تبلی و یا صرفه جویی نادرست در مواد، وسایل و زمان کار، از استانداردهای جهانی بهداشت اشعه فاصله گرفته اند. از دیگر دلایل این کوتاهی ها، یکی، نبود آموزش ها، راهنمایی ها و آیین نامه های کاربردی استفاده و حفاظت پرتو و دیگری نبود بازرس و نظارت دقیق و عملی بر مطب ها، مراکز و بازار تولید و واردات مواد و تجهیزات دندانپزشکی به همراه ضمانت اجرایی و قضایی آنها است.

کلمات کلیدی:

رادیوگرافی، تکنیک، دفع زباله، آگاهی از استانداردهای بهداشت اشعه، رعایت استانداردهای بهداشت اشعه، پرسشنامه